

1967

Bajtársi Levél

A MAGYAR KIRÁLYI CSENDŐR BAJTÁRSI KÖZÖSSÉG KÖZPONTI
TÁJÉKOZTATÓJA

ALAPÍTOTTA: VITÉZ KARSAY JENŐ ALEZREDES

1967. JULIUS—AUGUSZTUS—SZEPTEMBER

~~OKTÓBER—NOVEMBER—DECEMBER~~

XX. ÉVFOLYAM, 7-8-9-10-11-12 szám

A BAJTÁRSI LEVÉL ÉS A MKCSBK KÖZPONT CÍME:

„MKCSBK” HUNGARIAN VETERANS,
P. O. BOX 65, ISLINGTON, ONTARIO, CANADA

PRINTED MATTER

FROM: „MKCSBK” HUNGARIAN VETERANS
P. O. BOX 65, ISLINGTON, ONTARIO, CANADA.

A MKCSBK,

A M. KIR. CSENDŐR BAJTÁRSI KÖZÖSSÉG

ontariói (kanadai) csoportjai hatósági működési engedéllyel rendelkeznek.

Alakulási évünk: 1949.

A működési engedély (charter) kelte: 1962. szeptember 27.

Az engedélyt kiadta: Province of Ontario, Hon. John Yaremko, minister of citizenship, provincial secretary.

Angol hivatalos megnevezésünk: „Royal Hungarian Gendarmerie Veterans' Benevolent Association”.

Bejegyzés: November 12, 1962. No. 10, Liber 1163, Province of Ontario.

Feladataink:

Anyagilag segíteni rászoruló tagjainkat, azok családját adományokkal, gyűjtéssel, kölcsönrel.

Előadások, ünnepélyek (csendőrnapiak) rendezésével anyagi alapot létesíteni, ebből az alapból támogatni a rászoruló öreg, rokkant, munkanélküli bajtársainkat, azok hozzátartozóit, az özvegyeket, árvákat. Munkába juttatásban segíteni bajtársainkat.

Ápolni a szolgálati ideálokat s kegyelettel megőrizni emlékét a m. kir. Csendőrség azon volt tagjainak, akik a törvény és a rend szolgálatában és az ország védelmében életüket adták a Hazáért.

A Közösség tagjai 95%-ban a volt m. kir. Csendőrség hivatásos tagjaiból áll 5%-ban pedig a céljainkkal egyetértő csendőrbarát, tartalékos bajtársainkból.

A BAJTÁRSI LEVÉL, a Magyar Királyi Csendőr Bajtársi Közösségnek, mint világszervezetnek központi tájékoztatója. Az MKCSBK alakulási éve: 1948.

KIADJA a MKCSBK Vezetőség. SZERKESZTI a Szerkesztő és Sajtó Bizottság. Minden cikkért, közleményért szerzője felelős.

Minden levelet, hírt, közleményt és pénzadományt a következő címre kérünk:

„MKCSBK” HUNGARIAN VETERANS
P. O. BOX 65, ISLINGTON, ONTARIO, CANADA

Postafiókunkat egyházaink ajánlása után a kanadai postaiügyi minisztérium (Ottawa) hivatalosan bejegyezte.

Bajtárs, bízz a MKCSBK Vezetőségében, mely személytelenül és önzetlenül intézi világszervezetünk tájékoztató, nyilvántartási és segélyügyi szolgálatát.

A kanadai kir. csendőr az ottawai parlament épülete előtt,
Kanada 100 éves születésnapján

1967 ÉVI CSENDŐRNAPI BESZÁMOLÓK

A MKCSBK angolai csoportja 1967. február 11-én ünnepelte a csendőr napot a londoni Mindszenty Otthonban ünnepi vacsorával egybekötött bajtársi összejövete-
len. A megjelent 18 csendőr baj-
társon kívül 14 csendőrbarát vett
részét az ünnepségeken. A megem-
lékező beszédet Kultsár Lajos al-
ezredes tartotta, kidomborítva a
csendőr nap lényegét, államfői ren-
delettel történt rendszeresítését és
az otthoni hajdani csendőrnapiok
bensőséges hangulatát elevenítette
meg. Kellemes baráti hangulatban
ült együtt a társaság az éjféli órá-
kig. Ez alkalommal az összegyűlt
bajtársak 19 angol fontot gyűj-
töttek össze a MKCSBK központ
céljaira.

Mint érdekességet megemlíjtük,
hogy a londoni Mindszenty Otthont
tető alá hozó 12 bizottsági tag kö-

zül 7 csendőr volt! Gratulálunk
angolai Bajtársak!

Franciaországi bajtársaink, zöm-
mel a Tourcoingban és Roubaix-
ban élők és a csendőr barátok 1967.
február 18-án rendezték meg a
csendőrnapi Bata József örmes-
ter bajtársunk lakásán. Az ünne-
pély délután 4 órakor kezdődött,
amelyen 16-an vettek részt.

Az ünnepséget a házigazda nyi-
totta meg, üdvözölte a megjelent
bajtársakat és a csendőr barátokat.
A Hiszekegy elmondása után a
megjelentek 1 perces néma felál-
lással adóztak a hősi és mártírha-
lált halt Bajtársak dicső emléké-
nek.

Utána Tóth József törm., fran-
ciaországi területvezető bajtársunk
méltatta a nap jelentőségét, meg-

Géppuskás kiképzés a szombathe-
lyi őrsparancsnokképző iskolán
1936-ban.

Emlék az 1896. évi lovas táborig csendőr tanfolyamról. A honfoglalás 1000-ik évében készült értékes csendőremlék az egyik montreáli öregkanadás ma gyar hagyatékából került elő, kinek valószínűen az édesapja volt csendőr.

emlékezett a m. kir. Csendőrség létrehozásáról 1881-ben, a múltjáról, működéséről a két világháború között, valamint a jövőbe vetett törhetetlen hitéről.

Ezután Hajas István tb. csendőr szavalt a ezen alkalomra írt „Reménykedjünk” c. szép versét.

A csendőrnapi ünnepséget bajtársi vacsora követte, melyet a csendőr asszonyok készítettek el jó magyaros ízléssel. A bajtársak a késő esti órákig maradtak együtt kellemes hangulatban.

Az adelaidei bajtársaink (Dél-Ausztrália) az idei csendőr napot február 19-én, vasárnap egésznapos családi kirándulás keretében tartották meg. A bajtársak, családtagjaik és barátaik gépkocsikon az Adelaide fővárostól 50 mérföldnyire lévő Alexandra tó partjára utaztak, hasonlóan az elmúlt évi csendőr naphoz, ahol a tikkasztó nyári hőség ellenére a napot nagyon kellemesen töltötték együtt. Ebéd után a csoportvezető bajtársunk méltatta a nap jelentőségét és megemlékezett a csendőr Hősökről és Mártirokról, valamint az elhunyt csendőr Bajtársakról. Ezután a legidősebb bajtárs szólott szívből a fiatalokhoz, buzdítva és lelkesítve őket. A csendőrnapi kirándulás résztvevői a szép nap emlékével a késő esti órákban tértek haza adelaidei otthonaikba.

A múlt évben először rendezett

csendőrnapi kirándulás sikere az idén még fokozódott, mely megmutatkozott a bajtársi adakozás nagyságában is.

Nyugatausztráliai csoportunk a csendőr napot február 19-én bajtársaink, azok hozzátartozói és a csendőrbarátok részvételével egy kirándulással egybekötött piknik alkalmával rendezték meg.

Ezt megelőzően, február 12-én a magyar lelkesek: Fazekas János jezsuita atya és Kemény Péter ev. lelkész — szívből jövő és szívhezszóló beszédben és imában emlékeztek meg a m. kir. Csendőrségről, annak élő és halott tagjairól, a Testület mindmáig fennmaradt és élő nemes szelleméről.

A február 19-i kirándulás helyül Perth környékének egyik legszebb helyét választották, a Serpentine gátnál fekvő és 35 mérföldre lévő óriási víztároló medencét. Itt kezdődik a híres ausztráliai „bush” (erdőség), melynek egy remekül karbantartott részén pompás helyet találtak.

A kirándulás teljes sikerrel járt, az idő ritkaság és kellemes volt, a hangulat kitünő és mindenki valóban egy kiválóan sikerült nap emlékével tért haza otthonába.

Sydney-i, New South Wales (Ausztrália) csoportunk a csendőr napot 1967. február 11-én ünnepelték a sydneyi Magyar Házban baj-

társi vacsora keretében, melyen 150 csendőrbajtárs, csendőrbarát, sarj és hozzátartozó jelent meg.

A megemlékezést Dr. Jani István szds. bajtárs tartotta, ki felidézte a hazai csendőr napok alaki megünneplését és annak tartalmi jelentőségét ismertette. Vissza emlékezett azon első élményeire — amikor még csak kívülálló — külsőségekben látta a m. kir. Csendőrség nagy ünnepét. Mikor aztán a Testületnek tényleges tagja lett, a vészterhes időkben felelősségteljes beosztásban alkalma volt meggyőződni arról is, hogy a csendőrség kötelességteljesítése erkölcsi nagysággal és hősi kiállással párosult. A m. kir. Csendőrség volt az, mely a végveszélyben szervezettségével, tudatalatti 100 százalékos fegyelmezettségével, gyatra fegyverrel és felszereléssel egy emberként állt helyt, megőrizte a nyugodt közbiztonságot és hősiességgel harcolt a százszoros túlerővel szemben az ország utolsó darabjáig. Ezekről a tragikus eseményekről a hősi halált halt csendőr bajtársak százalékos nagy arányszáma némán tanúskodik...

Kifejtette, hogy ennek a testületi szellemnek kíván hódolni, a múlt visszaidézésével kívánja azt ébrentartani addig is, míg a magyarok Istene segítségével a m. kir. Csendőrség újból el nem nyeri méltó helyét a szülőhaza földjén.

Dr. Jani István szds. beszéde a

hallgatóság soraiban épp oly meghatódottságot szült, mint ahogy ő azt előadta és átérezte. Beszéde végezetével az egybegyűltek érzelmüknek óriási taps formájában adtak kifejezést.

Ezután következett a bajtársi vacsora és a már hagyományos, az éjszakai órákba nyúló bajtársi beszélgetés a fehér asztal mellett.

Bajtársaink ismét kivették részüket a MKCSBK közp. költségeire való áldozatos adományozásaikból.

Venezuelai bajtársaink Valenciában (Délamerika) 1967. február 12-én ünnepelték a csendőr napot, az ottani csoportvezetőnk: vitéz Raffai János őrm. lakásán. Az egybegyűltek (1 ti és 4 thtts. bajtárs) vacsorán vettek részt, ahol meghatódva emlékeztek a régi békeidők ünnepi hangulatára, a hajdani csendőrségi szolgálatra, a háború kemény harcaira és végül a roppant áldozatokra, melyet 1944 és 1945 zudított hazánkra. A bajtársak a B. L. számára \$ 20.— US dollárt adtak össze és kijelentették, hogy mindenkor nagy eseménynek számít a B. L. érkezése, azt örömmel várják. Egyben a csoportvezető bejelentette, hogy cső kapcsolatot létesített Venezuela fővárosával: Caracassal és az ott élő cső. szds. bajtársunkat felkérték a MKCSBK területvezetői posztjára. A venezuelai szórványok felkutatásával jelentős létszámra fog felnőni az ottani MKCSBK.

Február 11-én ünnepelte meg szűk bajtársi körben a csendőrnapot a saopaulói M. Kir Csendőr Bajtársi Közösség helyi csoportja.

Vitéz Wirth József csoportvezető üdvözölte a megjelenteket és a következő ünnepi megemlékezést olvasta fel:

„Az előző években megtartott csendőrnapi ismertettük a terület felállítását indokló körülményeket és azt, hogy a magyar népfiai, akik tagjai lettek a csendőrségnek, mennyire beváltották a szolgálatukhoz fűzött reményeket; — ezen alkalommal azonban inkább a csendőrség szolgálatával szeretnék röviden foglalkozni. Teszem ezt főképpen azért, mert a nemzet életében olyannyira nélkülözhetetlen és becsülettel végzett teendőket a mostani otthoni rezsim nemcsak nem értékelte, hanem rosszakarattal és gyűlölettel akarja kihasználni.

A csendőrségi szolgálat három részre tagozódott:

1) a megelőző szolgálat, amely a bűncselekmények elkövetésének kívánt elébevégni;

2) a nyomozó szolgálat, amely a már elkövetett bűncselekmények kiderítésére irányult;

3) karhatalmi szolgálat, amely rendkívüli esetekben a közönséget biztosította.

Ezekhez járult háborúban a tábori csendőri szolgálat, amely a harcoló csapatok mögött tartotta

fenn a rendet az előírt szabályok szerint.

A megelőző (preventív) szolgálat egyik legfontosabb része a portyázás volt, ami abban állott, hogy a csendőrök járőrei szakadatlanul ellenőrizték az őrskörzet tereptárgyait a nekik előírt módon. Meglátogatták a lakott, vagy lakatlan területeket, érdeklődtek a történetek és a szokatlan események után, avagy már előre kifüstölték a bűnözők rejtkehelyeit. Havonta többször, a nap és éjjel különböző óráiban ellátogattak a félreeső helyekre, meglátogatták az erdőben, a tanyákon lakókat s velük értekeztek. Éjnek idején, amikor a lakosság már nyugovóra tért, — bekopogtatott egy-egy jól ismert egyén ablakán és megkérdezték, van-e valami újság azon a tájon. Boldog volt a paraszt-gazda, ha éjfélkor szélben, viharban, szakadó esőben, vagy csikorgó hófergetegben beszólt a csendőr-járőr és megkérdezte: Mi újság van maguknál István gazda? „Nem történt semmi különös”, — rendszerint ez volt a gazda válasza, — „de köszönjük, hogy a csendőr urak ismét meglátogattak minket” — tette hozzá a gazda és már csikorgott is a hó a tovább haladó csendőrök csizmái alatt. Azért mondtam ezt ilyen részletesen el, mert az egyik hazai képes újság egy ilyen éjjeli látogatási jelenetet úgy fordította képekkel illusztrálva a kommunista

nyelvezetre, hogy a magyar csendőr még éjjeli álmában is zavarta a szegény munkás embert!

A nyomozó szolgálat egyike volt a legnehezebbeknek. Itt szükség volt a csendőr minden leleményességére, amelyet a csendőr iskola még fényesebbé csiszolt. A magyar ember veleszületett képességének, kriminálisztikai kiképzésének és a csendőr becsületes, fáradhatatlan munkájának volt köszönhető, hogy még a komplikált bűnesetekre is hamar fény derült és a tettesek az igazságszolgálat kezére jutottak. Az egész csendőrség talpon volt valami nagyobb bűncselekmény esetén és tagjai versenyre keltek egymással a ki-nyomozásában. Az 1930-as évek után még intenzívebb volt ez a szolgálat a nyomozó alakulatok megszervezése folytán, mert ezek az alakulatok a legmodernebb nyomozó eszközökkel siettek az őrsök segítségére.

A karhatalmi szolgálat nagyobb mérvű zavar, sztrájkok, tűzvész, vizáradás, választások és ezekhez hasonló esetekben kívánt összpontosítás, amely élén csendőrtiszt állt.

Hogy ezek a szolgálatok mennyi fáradságot, egészségrontást, csendőrel-áldozatot követeltek, azt elmondani is nagyon sok volna! De a magyar csendőr híven, becsülettel és vitézül mindig helytállott úgy a bűnözőkkel szemben,

mint a határ mentén a Haza külső ellenségeivel szemben. Elég megemlítenem, hogy 1916-ban, az erdélyi határ mentén egy-egy kis csendőrség százszoros túlerő ellen védte az őrskörletet, amíg mögötte a hadrakelt hadsereg felvonult. A II. világháborúban a tábori csendőrség létszámát a partizánok tizedelték. A vörös ár beözönlésekor pedig a m. kir. csendőrség létszámának több, mint a felét áldozta fel a Haza védelmében. Az életben maradtak nyugatra húzódtak, vagy még ma is bujdosnak, hogy kikerüljék a kommunista börtön kínzókamráit.

Áldozunk egy percet néma felállással hőseink és mártírjaink emlékére!

A magyar csendőrt ma kérelhetetlenül üldözi a felszínre került söpredék, melynek ő tényleg ellensége volt; — mert ellensége volt a rendbontóknak, a tolvajoknak, rablóknak, betörőknek, gyilkosoknak, sikkasztóknak és hazaárulóknak; — de visszavárja őt ma is a becsületes magyar nép, amely tudja és tudja, hogy számára a magyar csendőr jelenti a szabadságot és a nyugodt, biztos életet.

Boldog és nyugodt volt a magyar nép abban a tudatban, hogy volt egy közbiztonsági szerv, mely örködött élete, vagyona, becsülete, sőt még álmai felett is. Boldog lehetne más ország is, ha ilyen testülettel rendelkezhetne. Nem csodál-

ható, ha a Nyugat országai bizottságokat küldözgettek országunkba a m. kir. csendőrség szolgálatainak tanulmányozására.

Azóta szétszóródtunk! De a magyar csendőr az emigrációban is megmaradt magyar csendőrnek és munkájával mindenütt elismerést és megbecsülést szerzett. Nem tagadja csendőr mivoltát, szorosán tömörül emigrációs szervezetébe, a M. Kir. Csendőr Bajtársi Közösségbe és hiszi, hogy lesz még magyar feltámadás és lesz egyszer még M. Kir. Csendőrség is!

A csoportvezető ünnepi beszéde után v. Almay Béla vk. ezredes, az MHBK vezetője meleg szavakkal üdvözölte az MKCSBK helyi csoportját és dicsérettel elismeréssel adózott a m. kir. csendőrségnek, szolgálata ellátásának s kiemelte a csendőrök vitéz magatartását a világháborúban.

Másnap, február 12-én, vasárnap az otthonról kimentett csendőr zászló alatt testületileg vett részt a M. Kir. Csendőr Bajtársi Közösség helyi csoportja a Budapest el-este alkalmából a hősi halált halt bajtársak lelkiüdvéért szolgáltatott szentmisén.

Buenos Aires-i bajtársaink (Argentina) 1967. május 6-án tartották a csendőr napot helyettesítő baj-

Szegénységbe még nem halt bele egy népe se a világnak, de gyávaságba már igen.

Munoz Grandez

társi vacsorájukat. Több vendég részvételével elég szép számmal jöttek össze. Dr. Endrődy Barna ezds. csoportvezető üdvözölte a megjelenteket és beszédében a bibliából is idézett erre az alkalomra szóló szöveget. Az ünnepi beszédet Dr. Csik Diodor szds tartotta igen nagy sikerrel. Papp Jenő fhdgy színes diapozitiveket vetített gyönyörű délargentínai útjáról. Végül Nagyiványi Ödön szds olvasta fel a punta del estei államfői konferenciához, illetve annak résztvevőihöz szóló memorandumot, majd tájékoztatta a jelenlévőket a horvát frontharcosok vacsorájáról. Az est, melyen ifjúságunk közül is többen vettek részt, nagy erkölcsi sikerrel végződött.

Az ungvári tanzászlóalj 1. századának géppuskája 1944 nyarán. A géppuska a verekei ütközetben aknatelitalálathoz került, kezelői hősi halált haltak.

Chicago-i bajtársaink (Illinois, U. S. A.) február 11-ére tervezték a csendőrnapi ünnepséget, azonban a másfél méterre dagadt hóvihár, mely Chicagó életét két hétre megbénította, szűk-ségessé tette, hogy a dátumot február 25-re halasszák.

Kiss Sándor főtörm, csoportvezető lakásán gyűltek össze bajtársaink mintegy 15-en s velük hozzártartozóik, egy bajtársunk a 100 mérföldre lévő Milwaukee-ből jött el. Bőséges vacsora fogyasztása közben a csoportvezető méltatta a Csendőrnapi jelentőségét igen tömör összefoglalóban. Bajtársaink 1 perces néma vigyázz állásban hódoltak a hősi és mártírhalált halt csendőrök emlékének. Utána a csoportvezető felolvasta azt az imaszöveget, melyet a csendőregy-

Az ungvári tanzászlóalj a körösmezei vasútállomáson partizánbevetésre indulóban vonatra vár 1943 nyarán.

ség érdekében írt s melyet a Bajtársi Levél már ismertetett. Kiss főtörm óriási taps formájában kapott elismerést kiváló verséért. Végül kiosztásra került a MKCSBK elismerő oklevele és a Csendőr Áldozatkészség Emléklapja az érdekes bajtársak számára. A csoport titkára átnyújtotta bajtársainknak a MKCSBK igazolványokat és a MKCSBK jelvényeket azzal a kérelemmel, hogy maradjanak derék járőrvezetők továbbra is a magyar emigráció országútján. Az egybegyűltek a késő éjjelutáni órákig maradtak és beszélgettek kiváló hangulatban.

★

Detroiti csendőr bajtársaink 1967. február 25-én ünnepelték a csendőr napot, melyen windsori és harrowi kanadai bajtársak is vet-

tek részt. Az ünnepi beszédben N. G. hdgy vázolta a katonás megjelénésű és fegyelmezett békebeli csendőr mögött rejtőző, segítőkész, meleg bajtársi szívet, mely most az otthoniak megsegítésén fáradozik. A jelenlévő ifjúság zene és táncszámokkal szerepelt. Az estét ismét teljesen a detroiti csendőr bajtársak atyai pártfogója: Baldy Pál utász őrnagy bajtársunk rendezte, amit most is elismeréssel nyugtázunk.

★

Milwaukee-i csoportunk (Wisconsin, USA) 1967. február 19-én rendezte meg csendőrnapi ünnepségét a magyar r. k. egyház dísztermében. Ezt megelőzően a r. k. templomban február 12-én, a ref. templomban február 19-én emlékeztek meg lelkészeink az elesett és mártírhaltalt csendőr Bajtársokról.

A hagyományos ünnepen 65 meghívott vendég vett részt. A vendégeket Fogarasi József alhdgy bajtársunk üdvözölte, az emlékbeszédet a m. kir. csendőrségről és a hősi és mártírhaltalt bajtársokról vitéz Ághy Zoltán ezredes bajtársunk tartotta. Az ünnepély nagyon szépen sikerült és a késő esti órákig tartott. Az ünnepély tiszta bevételéből a csoport \$16.-t utalt át a MKCSBK központ céljaira.

★

New Brunswick-i csoportunk

tagjai (New Jersey, USA) 1967. február 18-án tartották a hagyományos 86-ik csendőrnapi ünnepséget a New Brunswick-on létesített „Teleki Pál” cserkészházban. Az ünnepélyen 87 személy vett részt, köztük csendőr bajtársak és hozzátartozók, honvédek, rendőrség képviselői, cserkészek és csendőrbárátok, kik jókedvű szórakozással töltötték az estét egészen a záróráig.

Zimonyi Vendel őrm., csoportvezető üdvözölte a megjelenteket és rámutatott örömeire, hogy a csendőrnapi ünnepet abban a cserkészházban tarthatják, melynek tégláihoz az itteni csendőr bajtársak is anyagilag hozzájárultak, a cserkészház egy újabb magyar vagyona az amerikai magyar ifjúság javára! Erre azonnal válaszolt a Cserkészház Bizottság elnöke: Fehér Gyula cserkésztsz, ki rámutatott arra, hogy ha anyagi, vagy más segítség van szüksége a magyar cserkésznek, a segítők és az adakozók közt mindig szép számmal megtalálható a csendőr bajtársak neve!

Ezt követően az egybegyűlték közösen mondták el a magyar nemzeti imát, majd Nt. Bertalan Imre ref. lelkész mondta el asztali áldását. Üritették poharukat mindannyiuk egészségére, majd felszolgálták a vacsorát: kirántott húst és töltött káposztát. Az ízletes vacsorát cserkészmamák főzték, cser-

készlányok szolgálták fel, az italt öregcserkészek mérték.

Vacsora után Kiss Gábor fhdgy, a new brunswicki MKCSBK csoport egyik alapítója 16 évvel ezelőtt, mondta el ünnepi beszédét. Többek között említette, hogy hazai kötelekünket nem kötél, hanem a kötelelességérzet tartotta össze, beszélt hagyományos hűségünkről, majd kifejtette, hogy hajdani eskünk ma is kötelez Magyarországra! A teli ételes tál, a sorozatos sikerek az amerikai életünkben stb, nem ment fel bennünket, hogy híven önmagunkhoz, **becsülettel hazai fajtánkért és vitézül hősi hagyományainkhoz** ne tegyünk meg ma is mindent a rabházért és pusztuló nemzetünkért! Majd bejelentette, hogy a new brunswicki csoport kezdeményezést tett rabházánk felszabadításáért nemzeti sikon s ezt tehetik, mert egy nagy és erős ország állampolgárainak mindez megengedett joga. A terveket döntés és végrehajtás céljából felterjesztette a MKCSBK központhoz. Majd így folytatta: „Megyünk! Bízó lélekkel megindulunk! Megalkudni és megállni nincs időnk, meg kell bírkózzunk a feladatokkal! Hitünket ismerő csendőrök Istene, áldd meg igaz igyekezetünket!” — Kiss fhdgy szavait hatalmas, elismerő tapsvihár kísérte.

Ezután Zimonyi Vendel őrm. csoportvezető szomorú szívvel je-

lentette be, hogy 24 órával ezelőtt a sors elszóltotta az élők sorából Zalasdy Ferenc alezredes Bajtársunkat. Kérte a csoport tagjait, hogy adakozzanak egy méltó nagy MKCSBK koszorúra és minél többen vegyenek részt a holnapi temetésen. (Utána az egybegyűlték 1 perces néma vigyázzban áldoztak a hősi és mártírhaltalt csendőrök, köztük Zalasdy Ferenc alezredes emlékének!

Majd Zimonyi csoportvezető köszöntötte a nagy csendőr család legújabb jelenlévő tagját: Pál János bajtársunk feleségét, ki először jelent meg körükben.

A bajtársi áldozatkészség 66 US dollárt gyűjtött össze a cserkészház javára. A hangulat fokozódott, az összejövetel ünnepi hangulatban éjfél utáni 1 óráig, a záróráig tartott. Az összejövetelen résztvett két kanadai vendég is.

New Brunswick-i csoportunk közben egy tortaárverésen 23 US dollárt vételezett be, ezt és a csendőrnapi tiszta bevételét, együttesen 120.— US dollárt átutalt a MKCSBK központ számára Kanadába.

A Magyar Cserkész Szövetség pedig 400.— US dollárt kapott a csendőrnapi megrendezésével a Teleki Pál cserkészház javára.

★

Calgary-i bajtársaink (Alberta, Kanada) 1967. február 11-én rendezték meg a csendőrnapi ünnepet egy

ünnepi vacsora keretében. Az ünnepségen megjelentek a csendőr bajtársak hozzátartozóikkal, megjelentek a magyar egyházak és egyesületek képviselői is.

Dr. Fabó Károly fhdgy, csoportvezető mondotta a megnyitó beszédet, Dr. Kiss Gyula szds bajtársunk a pohárköszöntőt. Vitéz Balogh József a honvédség nevében, Hezsely Ferenc az egyetek közötti bizottság nevében beszéltek és elismerésüket fejezték ki a m. kir. Csendőrség otthoni és az emigrációban kifejtett szolgálatáért. A beszédek után cigányzene mellett tánc és igen jó hangulat volt záróráig.

★

A montreáli csoport (Quebec, Kanada) az 1967. évi csendőrnapot február 25-én rendezte meg a Szt. István Egyesület emeleti helyiségében, 8 órai kezdettel. A vacsora megkezdése előtt az egyik bajtárs üdvözölte a megjelent bajtársakat és vendégeket, majd felolvasta vitéz Haraszthy István alez bajtársunknak az 1967.-i Csendőrnapi írt cikkét, mely a Kanadai Magyar Újság 1967. február 17-i, 14. számában jelent meg (közönet Nemes Gusztáv főszerkesztő úrnak, mert más emigrációs magyar újságban nem jelent meg hasonló megemlékezés), a jelen volt közönség nagy tetszéssel fogadta a felolvasást. A felolvasás után a vendégként jelen volt, a csendőr-

ségnek régi barátja, volt ügyvéd, magasszínvonalú előadásban világitotta meg „A csendőrség szerepét a jog és igazság szolgálatában”. A jelen volt vendégek nagy érdeklődéssel hallgatták a nagyszerű előadást. A előadás befejeztével kezdetét vette a vacsora, melyet az említett egyesület üzletvezetője készített és szolgált fel. A bőséges és ízletes vacsora elfogyasztása után, meleg családias hangulat alakult ki, melyet az egyik bajtársunk hazafias és más magyar zeneszámokkal, zongorán hatásosan tudott fokozni. A kb. 70 fős vendégsereg kellemes hangulatban maradt együtt záróráig. A montreáli csendőrnapi megrendezése Szabó Sándor törm. csoportvezető bajtársunk érdeme.

★

A niagaravidéki csoportunk tagjai (Welland, Ontario, Kanada) 1967. február 18-án rendezték meg a csendőrnapi wellandi Magyar Önképzőkör helyiségeiben, hol az elnöki posztot Simon Imre törm, csendőrbajtársunk tölti be. Az ünnepségen 120 személy vett részt, köztük a niagaravidéki bajtársak és hozzátartozóik teljes számmal, buffalói csendőr bajtársak, honvédek, csendőrbarátok, végül a MKCSBK központ ügyvezető elnöke tikára kíséretében és torontói honvéd bajtársak, hamiltoni csendőrök részvételével.

Az ünnepi beszédet Czapáry

Zoltán repülő ezredes tartotta, ki kiemelte az itteni csendőr bajtársak kiemelkedő emigráns tevékenységét és eredményes munkáját a magyar közösségért. A közszeretben álló honvéd bajtárs szavait kitörő taps jutalmazta. Majd a MKCSBK központi ügyvezető elnöke emelkedett szólásra és emlékeztette a jelenlévőket arra a 16 év előtti napra, mikor az Erie parti magyar nyaraló területén egyszerre bontott zászlót a m. kir. Honvédség és a m. kir. Csendőrség itteni szervezete, hogy betöltse azt a hivatást az emigrációban, melynek áldásos eredményei most kezdenek mutatkozni. Emlékeztette a jelenlévőket arra, hogy ez a közösség az emigráns példa, ahol a honvédek és csendőrök közösen, egymás megbecsülése mellett dolgoznak a magyar célokért, intrika mentes testvéri életükben megmutatták, hogy az összefogás mit tud eredményezni. Ezt a nemes és őszinte összefogást akarta és akarja a MKCSBK központ világszeret megvalósítani és kérte ehhez az itteni bajtársak segítségét. Ezt követően Varga Géza hegyivadász százados, torontói MHBK csoportvezető átadta a MHBK koszorús jelvényét Kövendy Károly szdsnak, a MKCSBK vezetőség ügyvezető elnökének a fentiekben ismertett munkássága elismeréséért, melyet a kanadai MHBK főcsoportvezető, Kubicza Kázmér vk.

ezredes bajtársunk juttatott el hozzá erre az alkalomra.

A beszédek alatt és után a szorgoskodó csendőr asszonyok felszolgálták a kiváló disznótoros vacsorát, melyet szintén csendőr asszonyaink és bajtársaink sütöttek az Önképzőkör konyháján. Ősi wellandi szokás szerint megállás nélkül folyt az ital felszolgálása is (kaliforniai magyar bor, kanadai whisky) és az egybegyűlt ünnepi közönség hangulata emelkedett. Rövidesen táncraperdült a vendégsereg és záróráig szórakoztak kiválóan.

A kiválóan sikerült csendőrnapi megszervezése és annak anyagi eredményei a közös bajtársi munkán kívül a helyi csoportvezetőket: Körmendy János örm bajtársunkat illeti elismeréssel, ki mellett az időközben magyarul perfektül megtanult osztrák felesége segített sajtókészítésű művészi rajzok és festmények kisorsolásával. Wellandi csoportunk több, mint 100 dollár tiszta hasznót utalt át a MKCSBK központ B. L. és segélyalapjára.

★

Torontói csendőr bajtársaink a hagyományokhoz híven két alkalommal áldoztak a csendőrnapi eszméjének!

1967. február 11-én a Szent Erzsébet rk. egyház dísztermében rendezték hagyományos csendőrbájlukat, hol újból rekord számú

közönség rekord hangulat mellett rekord anyagi bevétellel, közel 400-an szórakoztak záróráig.

A gyönyörűen feldíszített teremben ott láttuk a m. kir. Csendőrség anyazászlaját a kanadai juharleveles nemzeti zászló mellett. Vendégeink közt voltak a hamiltoni, niagaravidéki és dohányvidéki csendőr bajtársaink hozzátartozóikkal, honvéd bajtársaink igen szép számmal, sőt kanadai vendégeink is voltak bőven, kik élvezték a lovagias és katonás magyar ünnepi magatartást.

Dr. Szalontai Sándor g. fhdgy. csoportvezető ünnepi köszöntője után Finta Imre szds bajtársunk mókás szavakkal és történetekkel „készítette ki” a torontói csoport vezető és népszerű tagjait. Majd két teremben folyt a tánc, a felsőben ifjúságunk járta a kanadai táncokat, az alsó teremben Erdélyi Barna m. kir. detektívfelügyelő, jelenleg „cigányprímás” kiváló bandájának csárdásaira szórakozott a meghívott közönség. Felgyürt ingujjú csendőr bajtársaink alig győzték az ital kimérését, csendőr asszonyaink pedig az ételek kiszolgálását.

A szigorú kanadai törvények éjfélkor álljt parancsoltak és a kanadai nemzeti himnusz hangjaival végetért az 1967-es kiválóan sikerült csendőr bál.

A torontói ünnepi csendőrnapi vacsorát pedig 1967. február 25-én

rendezték Toronto belvárosának felhőkarcolói tövében fekvő és igen kedves „Kakukk” étteremben. Mintegy 100 csendőr és honvéd bajtárs jelent meg, köztük üdvözölhettük az amerikai turán lévő, Hollandiában élő Kisjókai Erzsébet írónőt, a magyar egyházaink lelkipásztorait, a magyar sajtó képviselőit, élükön Dr. Vörösváry Istvánnal és feleségével, kik a Bajtársi Levelet is nyomják a Kanadai Magyarság c. kiváló hetilapon és Wass Albert könyvein kívül.

Dr. Szalontai Sándor csoportvezető ünnepi megnyitójában üdvözölte a megjelenteket és felkérte Dr. vitéz Nyiregyházy Pál t. százados bajtársunkat, Nyiregyháza utolsó polgármesterét ünnepi beszédének elmondására. A magyar vidék, a Nyírség legkiválóbb ismerője, a csendőrség szolgálatának, küzdelmeinek és a magyar puszták békéje őreinek, a magyar csendőröknek régi barátja keresetlen és megható szavakkal vázolta a m. kir. Csendőrség szolgálatát, melynek a vörös rém megjelenése vetett véget hazánkban. Emlékeztette a jelenlévőket arra az óriási küzdelemre, melyet a m. kir. Csendőrség az országba betört szovjet csapatok ellen vívott pusztulásáig és felelevenítette azokat az eseményeket, mikor a magyar csendőr helytállása a két világháború közt biztosította Magyarországot lakói számára a nyugalmas életet, mikor

még szervezni se tudták a földalatti bujkálók a kommunista fel forgató pártjukat. Dr. vitéz Nyiregyházy bajtársunk magasnívójú beszédét erős elismerő taps jutalmazta.

Korodini Ferenc harmonikaművész második világháborús dalival és énekeivel könnyeket csalt a jelenlévők szemébe. (Bajtárs, ma indulunk a frontra . . . , Kis Kató . . . Még mindig zúgnak a fegyverek . . . stb.).

Ifj. Peterdy Mihály csendőrfiünk kiváló magyarsággal szavalta el Mikes Kelemen híres költeményét: „Egyedül hallgatom a tenger mormolását . . .”

Majd a MKCSBK vezetőség ügyvezető elnöke adta át a MKCSBK központ elismerő okleveleit az érdemes torontói bajtársaknak, a „Csendőr Áldozatkészség Emléklapját” a torontói csoportvezetőnek, végül kiválóan tanuló torontói csendőrgyermekeinknek, akik érettségit tettek és tanulmányukat egyetemen folytatják, 1-1 régi 10 koronás magyar aranyat a MKCSBK központ elismeréseképpen.

A torontói csoportvezető ezen a vacsorán adta át meglepetésképpen a csoport értékes ajándékát: egy ezüst teáskészletet mindazon csendőrasszonyainknak, akik egy évtizeden át önzetlen munkájukkal részesei voltak a torontói csoport

csendőrnapi sikereinek. Ezen derék asszonyaink névora a következő: Fehérváry Ferencné, Kiss Károlyné, Peterdy Mihályné, Rákóczi Jánosné, Killer Róza, Smagin Istvánné.

Ugyancsak ezen a napon vette át a MKCSBK igazolványát és jelvényét tiszteletbeli tagunk: Dr. Nagy György követségi diplománk, tb. csendőr bajtársunk.

A hatalmas sikerű torontói csendőrnapi ünnepségek megszervezésének és sikereinek érdeme a csoport nagyszerű vezetőjét: Dr. Szalontai Sándor g. fhdgy bajtársunkat és segítő gárdáját illeti.

★

Csendőrnapi ünnepségek voltak még szűkebb baráti körben Melbourne, Victoria, Ausztráliában, Baden-Baden-ben, a Bodeni tónál, Münchenben, (Németország), Linzben és Klagenfurtban, Tirolban (Ausztriában), Vancouverben (Kanadában), nagyszabású csendőrvacsora Cleveland, Ohio, USA-ban és végül csendben, hírverés nélkül, de annál bensőségesebben az Óházában . . .

A Hadak Útján, honvéd bajtársaink lapja szintén tartalmaz és kiváló cikkel hódolt a csendőrnapi eszményének.

Végül kaptuk a következő kedves üdvözlő sorokat is:

„A m. kir. Rendőrség nevében

a közös sorsban, közös utunkon együttérző lélekkel köszöntöm a m. kir. Csendőrséget alapításának 86-ik évfordulóján. Tisztelgünk hősi halált halt és vértanuságot szenvedett kakastollas Bajtársaink példát mutató emléke előtt. A zrinyisiskások bajtársi szívvel gondolnak Reátok! Dr. vitéz Gántay Béla m. kir. rendőrőrnagy.”

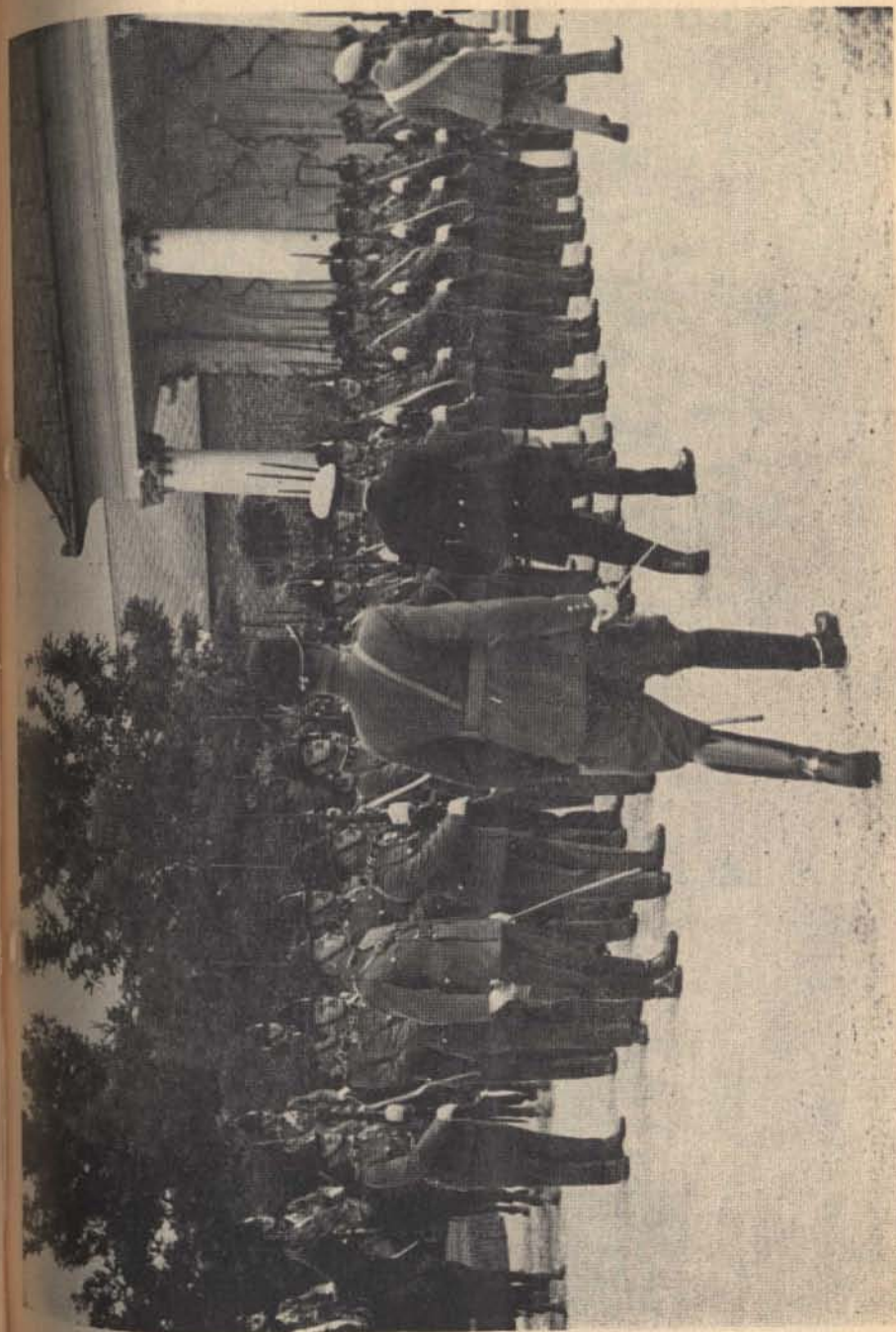
★

Az 1967-ik esztendő ismét bebizonyította, hogy a csendőr szellem világviszonylatban is él. A csendőr szervezeteink erősek, életképesek, áldozatosak és eredményesek. MKBCSK csoportjaink, szórványaink lankadatlan erővel küzdenek a rabhazáért és a magyar emigrációért. Köszönjük Bajtársak!

Nagyságtok előtt tiszteleg a MKCSBK vezetőség!

A Horthy kuria Kenderesen,
a bejáratnál lovascsendőr díszőrség.

Horthy Miklós Kenderesen megszemléli a csendőr örökülönítményt.

A különtéményparancsnok néhai Hernády Sándor alezredes.

Horthy Miklós szabadsága után elbúcsúzik a kenderesi vasutállomáson.

KOMÁROMI TÖRZSŐRMESTER ...

Emigrációs életünk során sok érdekes csendőrtörténetet hallottunk. De úgy érzem, a sok hasonló közül is kiemelkedik Komáromi József lovas őrmester élete az elmúlt 25 év során. Helyszűke miatt nem áll módunkban részletes életleírást hozni, de a nagyobb eseményeket lent rögzítjük.

Próbacsendő élet valahol az Alföldön, majd lovasiskola Kalocsán.

Magyar kir. csendőrség.

61198 szám

SZEMÉLYAZONOSÁGI IGAZOLVÁNY

Komáromi József őrmester

Magyar kir. W. csendőrkörlet tényleges állományába tartozik.

Debrecen 1943. július 7.

(C. H.)

Komáromi József szakaszvezető.

Legkedvesebb pk-a Pekáry István fhdgy, kihez mai napig hűséggel ragaszkodik.

Hadibeosztás 1944-ben, felsőbb parancsra egy német tábori csendőregységhez kerül. 1945. áprilisában a visszavonulás során Ausztriában orosz fogságba esik. A foglyokat bevagonirozzák és lezárt vagonokban komisz szovjet őrség kíséretében Romániába szállítják. Végigutaznak a háború sújtotta Magyarországon, a vagonokból látják a szenvedő magyarságot, a tehetetlenség keserősége kínozza mindnyájukat. Elosztó hadifogolytábor Rumni-Kuseraj-ban a Fekete Tenger partján, Ott közlik velük, hogy hajón a Szovjetunióba szállítják s feladatuk felépíteni a „fasiszmus” pusztításaiból a Szovjetuniót...

Komáromi őrmesternek nem esik kedvére a Szovjetunió építése s összebeszél egy tűzmester és egy ejtőernyős őrmester bajtársával. Utóbbi erdélyi ember lévén perfektil beszél románul. Jön a cselekvés... Rámenős, a haláltól sem féltő hivatásos tiszthelyettesek augusztusban egy éjszakai felhőszakadás közben lukat fúrnak a drótkerítés alatt és meglépnek. Szaporán igyekeznek északnyugat felé. Az ejtőernyős bajtárs beszél a lakossággal 1-1 román faluban. Élelmet

kapnak, kocsin, gyalogosan, rozoga teherautókon haladnak és kikerülik a katonai ellenőrzéseket. Áthaladnak a Kárpátokon, ott már valamivel könnyebb az útjuk. Lehetőleg éjjel gyalognak s két heti elszánt barangolás után elérik a csonka magyar határt. A három derék bajtárs meghatódva búcsúzik egymástól, kiki megy tovább a maga útján. 23 napi keserves igyekezet meghozza a várva várt eredményt. Komáromi őrmester egyik éjjel bekopogtat szülőháza ablakán. Belépve a házba édesanyját öleli meg, ki összeroskad a váratlan találkozás örömétől. A kis család azonban nem tud sokáig örülni a viszontlátásnak. Tudják, hogy jön az újabb veszély, Komáromi őrmestert mindenki ismeri a faluban s tudják, hogy csendőr volt, Édesapja vele együtt a további szökés mellett szavaz, édesanyja és özvegy testvérhuga, kinek az ura 1942-ben elesett a Donnál, marasztalni szeretnék... 1946. február 18-án ebédidőben egy civil magyar rendőr és egy szovjet NKVD-s rendőr kopogtatás nélkül rájuk tör és Komáromi őrmestert elfogják. Az ebéd félbeszakad, viszik.

Még annyit tud visszakihágni, hogy — „Ne féljenek és bízzanak, rövidesen újból találkozunk!” Berettyóújfaluba internálják, ott ismét csendőröket, kisgazdákat, katonatiszteket, főispánokat, földbirtokosokat lát maga körül.

Komáromi József idegenlégiós Sidi-Bellában, Afrikában.

1946. április 9-én este ismét megszökik s átugrik a két méteres kökerítésre épített 1 méteres szögdrótakadályon. Útja Püspökladány, Szolnok és Budapest. 12 óra múlva fegyveres rendőrök dőlnek fel hozzártatózó kis házat, kik akkor tudják meg, hogy fiuk ismét szerencsésen megszökött.

Budapesten a Népszavában olvassa az ellene kiadott elfogató parancsot. Ismerősök közt pihen, majd újból jön a cselekvés ideje. Búcsú, majd Szombathely, osztrák határ... A magyarok Istene és ügyessége segíti. Sikerül átjutnia a burgenlandi 40 km-es szovjet övezeten, az angol zóna határán

megfigyeli a szovjet őrseg mozgását, elhaladásuk után a folyóba veti magát és átússza ruhástól a Lafnitz folyót. Csuromvizesen kopogtat be egy osztrák paraszthoz, kinek tört németiséggel elmeséli, hogy kicsoda, honnan és miért szökött. Két hétig ott dolgozik s miután a szovjet zónahatár csak 2 km, nem érzi jól magát és tovább utazik Fürstenfeldbe. Az osztrák sógor el látja élelemmel, két heti fizetéssel.

Az autóbuzson osztrák rendőrök és angol katonai rendőrség elfogja, mert igazolványai hiányosak. Feldbachba viszik és 2 hétre börtönbe csukják. Naponta faggatják, kérdezzetik az otthoni helyzetet, a szovjet csapatok állásai, politika és múltja felől. Továbbszállítják Strass-ba egy szűrőtáborba. Ott Tito partizánjainak akkor teljes hatalmú befolyása idegesíti, kiknek sok magyart kiszolgáltattak. Közgazdasági munkára jelentkezik, rendes papírokat kap és Klagenfurt mellett egy birtokosnál szegődik el. Vasárnapi sétáján Klagenfurtban értesül, hogy a francia Idegenlégió toborzóbizottsága a városban tartózkodik. Azonnal határoz és jelentkezik az idegenlégióba.

Az események peregnek, megkezdődik egy új és ismeretlen katonai élet. 350 idegenlégiós újonc között Franciaországba szállítják, és Marseille ben behajózzák. Magyarok kevesen vannak, a németek közt sok az SS katona, képvisel

selve van a világ összes nációja, német, francia, ukrán, magyar stb. A fegyelem kimondottan kemény, kivétel nincs! De mindenkit megbecsülnek saját magatartása és munkája után.

Komáromi őrm, a volt magyar lovascsendőr, játszva viseli az új életet, egyedül az idegen francia nyelv okoz nehézséget. Orán-ban köt ki hajójuk Afrikában és tovább szállítják őket Sidi-Bel-Abesbe. Itt állomásozik a Légió elosztó parancsnoksága. Őt Saida-ba osztják be, 185 km-re a Szaharába... Megkezdődik az 5 hónapi kemény képzés. A követelmény talán nagyobb, mint Magyarországon volt a csendőrújonc iskolán. (Ezt nehéz elhinni! A szerk. megjegyzése, mint isk. szdpk.)

Komáromi őrm harmadik lesz a nehéz akadályversenyen, elismerő oklevelet kap és nevét kifüggesztik a parancsnokság folyosóján lévő hirdetőtáblára. Személyét megbecsülik, a kiképzést kiváló eredménnyel végzi, külön juttatásokat kap.

Önkéntes jelentkezőket keresnek Indokínába! Komáromi őrm nem sokat gondolkozik, előrelép és jelentkezik! 1947. május 8-án 12.000 légióst hajóznak be Orán-ban és a francia hadihajó útbaindul Port Said, Suez csatorna, Vörös Tenger, Jibiti francia gyarmat, Indiai Óceán, Colombo, Ceylon, Singapore-n keresztül Indokínába. Hajójuk Saigon-ban köt ki, „csak”

13.000 km-re Afrikától...

Komáromi őrm a 13. brigád, II. zlj, 2. szd-ába kerül és 30 hónapon át megszakítás nélkül harcol Ho Csi-Minh kommunista bandái ellen. A 132.000 francia idegenlégiós hősiesen állja a kommunista rohamokat s küzd a francia trikolór becsületéért, mert ez a légió szent hagyománya. Az öreg frontharcosok, a kipróbált légiós elitek teljesítik kötelességüket. Senki se adja meg magát, de soraik fogynak, ezek esnek a malária betegség elviselhetetlen szenvedéseibe...

Váltásukra fiatal légiósok jönnek, kik hiányos kiképzésükkel, katonai múlt nélkül, szellem nélkül kerülnek bevetésre. A légió töretlen erkölcsi erejét aláássa a sorozatos párizsi francia kormányválság... Következik Dien-Bien-Fu...

Komáromi őrm a 30 hónapi frontszolgálat során kétszer kap francia kitüntetést, amit ma is büszkén őriz lakásán. Őt is utoléri a malária, krónikus hidegrázásával, fizikai ereje teljes eltűnésével. Visszaszállítják Franciaországba és a gondos francia hadikórház megmenti életét, felépül a reménytelen betegségéből, melyet a dzsungel szűnyoghada oltott beléje.

Leszerel a krónikus malária miatt és új életet próbál kezdeni. Már francia állampolgár, de nem érzi jól magát ott, mert a francia parlamentben 145 kommunista képviselő ássa alá a francia nemzet jövőjét.

A német határra utazik és Németországban jelentkezik a francia Légierőnél szolgálatra. Már jól beszél franciául, kitüntetései, szolgálati papírjai segítik. A francia parancsnok felveszi, 2 hónap múlva tizedes, 4 hónapra szakaszvezető...

1950. novemberében szakaszparancsnoki kinevezést kap és 32 fős szakaszával Mainz—Finthen-ben megkezd a repülőtér őrzését. Emberei közt 28 magyar, 2 lengyel és 2 litván szolgál. Kitűnően szervezi meg az őrszolgálatot. Elismerésül a francia parancsnok dec. 20-án őrmesterré lépteti elő. A hajdani szeghalmi lovasőrson gazdálkodásvezető is volt, így tudja a legokosabb és legcélszerűbb további lépést: szakaszával közzgazdálkodást és magyar konyhát épít ki. Hamarosan malacok híznak, majd több hízót eladnak és a közzgazdálkodást erősítik. Ezredese eleinte ellenez minden magyar konyhát, később maga is megszereti, sőt engedélyt ad magyar kantine nyitására is. Szakaszában sok idősebb csendőr szolgál, sőt szolgál honvéd hadbíró alezredes, egy honvéd százados és egy zászlós is. Őt éves szolgálat után a francia ezredes előlépteti törzsőrmesterré. Váratlanul megszűnik a repülőtér és mindnyájukat leszerelik. Komáromi őrm igazságosan szétosztja a közös vagyont, elbúcsúznak és kiki saját életútjára indul.

Komáromi őrm ezután ameri-

A Komáromi-család 1966-ban.

kai szolgálatba lép, de az amerikaiak nem adják meg francia rangját ígéretük ellenére sem, így leszerel és elhelyezkedik a környék legnagyobb német vasgyárában. 1955. augusztus óta a M. A. N. vasgyár raktárosa és kiadója, majd ugyanazon gyár kintosa. A gyártól egy szép kis házat kap, megnősül, német felesége megtanul magyarul. Gyermekük születnek, összesen 8 gyerek üli körbe a nagy asztalt, hol étkezéskor magyarul imádkoznak. Komáromi József, a hajdani magyar lovascsendőr őrmester hosszú háborús karrierje után békében és boldogságban éli életét és háza egy nyugati magyar végvár.

Mátray Ferenc ezredes úr, a MKCSBK németországi területvezetője életében gyakran látogatta

meg a Komáromi családot. Ezek a látogatások neki lelki felfrissülést jelentettek, és mindig mosolyogva emlegette a „Komáromi őrösöt”.

Komáromi bajtársunk pedig magyar szellemben neveli gyermekeit, iskoláztatja őket s lassan férjhezadja leányait, kik mind kiváló partit csinálnak... Ő maga tartja a régi kapcsolatokat csendőr bajtársaival, eljárógat a MKCSBK rendezvényeire, összetart a környékbéli csendőr bajtársaival, kik szintén ott laknak a Feketeerdő környékén saját szép kis otthonaikban.

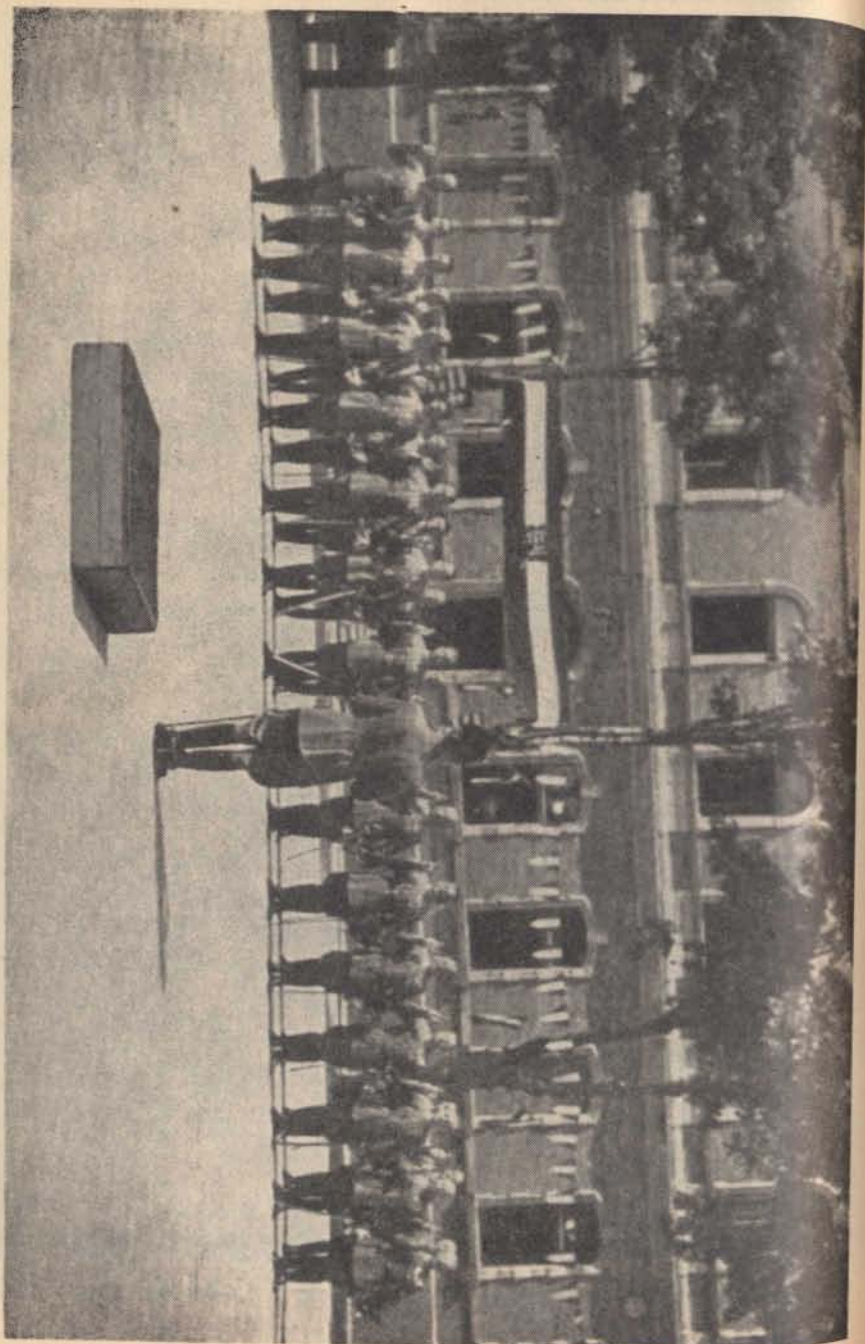
Mi pedig, az emigráns csendőrök lelki központja, bajtársi szeretettel kívánunk további sok sikert a Komáromi Családnak...

Toronto, 1967. október...

Kövendy Károly

Csendőrhadnagyok avatása 1944. aug. 20-án a Ludovika Akadémián.

Ő s z

Még szép ez az élet!
Még jó ez az őszi,
Bágyatag napsütés.
Még minden dúdolgat,
Bár bizony már halkabb
Tücsök kománál is
Esti hangszerelés.

Még rőt-sárga lombbal,
Édes must szagával,
Van a lejtő tele,
Még a kardvirág is
Virág markolatját
Hetykén emelgeti
Az azur ég fele.
Szedők parancs dala
Veri föl a csendet:
Ne dézsmálják nagyon
A szőlő gerezdet.

Még lüktet a világ,
Még dacoskodnak
Élni akaró fák,
Még a tölgykirály sem
Hullatta porba,
Az arany koronát.

Fájdalmasan szép még
E lány, utolsó tánc,

Amit aranycsipkés
Tépett lombokkal jársz
Te pajkos őszi szél,
Hogy elsodorj színt, dalt
Mi szívékhöz tapadt
S még víg nyárról mesél.

Még gyönyörű ez a
Búcsúzkodó bágyadt
Őszies napsütés,
Pedig egyre halkul
A nagy koncertezés...
De e halk zenében
Is, életért kiált:
Dacos karnevált ül
A megtépett világ.

Utolsó tánclépés
Hervadt avarba vész,
S a sok lehullott mag
Jövőt álmodni tért.

S míg a tél moraja
Szűrődik halkan
A hűvös légen át,
Utolsó, mélyet
Sóhajtanak az
Álmos, kócos, tépett,
Haldokló dáiák.

Nemesmonostory Jenőné

CSENDŐR KARIER...

A MKCSBK vezetőség ügyvezető elnöke titkára kíséretében augusztus 26-27-én résztvett a New York állambeli Fillmore melletti cserkészparkban a cserkészvezetőképző tábor zárótábortüzén és ünnepesein. Itt feltűnt nekik egy katonás fellépésű cserkésztsiszt, kiről hamarosan megtudták, hogy volt csendőr őrmester és jelenleg egyetemi tanár!

Andróczy Ferenc őrmester bajtársunkkal ezután bővebb beszédbe elegyedve egy rendkívül színes, eseménydús bajtárs életét ismertük meg, amelyet később okmányokkal és fényképekkel is kiegészítettünk.

Andróczy Ferenc az első világháború vége felé született egy 10 gyermekes zalai földműves családban. A 6 elemi után ő is belépett a kenyérkeresők közé, miután testvéreivel együtt korán árvaságra jutottak. Volt napszámos, bányász, majd cserkész is a pécsi cserkészcsapatban. 1936-ban korengedéllyel katonai szolgálatra vonult be a pécsi híradókhoz. 1938-ban már tizedes és a csendőrséghez kérte felvételét. A villányi őrsön szolgált, majd híradós múltja következtében a csendőrség híradó osztályához került. Kiválóan végezte mind a próbacsendőr iskolát, mind a csendőr híradó tanfolya-

mot. Andróczy bajtársunkat tudásomj kínoztá. Híradós beosztásában alkalma nyílt magánúton tovább tanulni és rövidesen le is vizsgázott a 4 polgáriból. Ezután Budapestre helyezték, hol a Toldi Ferenc gimnázium magántanulója lett. Közben Újvidékre, majd a Mu-

Andróczy Ferenc őrmester

ráközbe vezényelték és résztvett Titó partizánbandáinak felszámolásában. Minden szabad idejében tanult és vizsgáit egymásután sikerrel rakta le. 1944-ben az Államvédelmi Központnál szolgált ismét Budapesten és sikerrel érettségizett.

Alakulatát Budapest ostroma közben a Dunántúlra telepítették. 1945 tavaszán vitéz Ferenczy László ezds parancsnoksága alatt nyugatra indultak. Alakulatukat elfogták az előretörő szovjet csapatok. Ferenczy ezds mártírhalált halt, Andróczy őrm azonban megszökött a szovjet fogságból. Budapesten beadta kérvényét a Pázmány Péter tudományegyetem jogi fakultására, azonban csendőr múltja miatt nem vették fel. Új kérvényt írt a miskolci jogakadémiára, hová felvették és 4 év után megszerezte a jogi abszolutoriumot. Doktorálni ismét Budapesten próbált, azonban csendőr múltját felfedezték és internálták.

Andróczy Ferenc M. A.,
egyetemi tanár

Előző tanulmányai alatt különféle alkalmi munkákból tartotta fent magát és fizette tanulmányai költségeit. 1951. november 13-án került a hortobágyi Elep pusztai internálótáborba, honnan azonban 1952. június 6-án sikerrel megszökött és egy bajtársával pár nap múlva átkelt a drótakadályos, aláaknázott osztrák határon is. Az IRO-nál megkapta a menekültjogot és kivándorolt az USA-ba. Buffalóban, a kanadai határon telepedett le és gyári munkásként dolgozott. Kellő összeg összegyűjtése után felvételét kérte a Syracuse-i egyetemre, ahol magyar diplomáját beszámítva két évi tanulmány után megszerezte a master degree-t, a magasabb amerikai

Andróczy Ferenc M. A.
cserkésztsiszt

egyetemi diplomát. A könyvtárosi szakmában szerzett komolyabb gyakorlatot, több amerikai egyetemen dolgozott, végül a west-virginiai egyetemen kapott kiváló beosztást. Jelenleg ott a könyvtáros-tudomány előadója és az egyetemi könyvtár katalogizálója.

Azóta is Andróczi bajtársunk élénken részt vesz a magyar cserkész munkában, többek közt a buf-

falói kiscserkészeket is ő készítette elő a fogadalomtételre. Részt vesz a szabadságharcosok munkájában, Kruschev volt szovjet miniszterelnök amerikai látogatása során meggyült a baja az amerikai rendőrséggel is. Mi pedig büszke örömmel könyveltük el, hogy egy derék őrmester bajtársunk ily magasra vitte és kívánunk neki további sok sikert az amerikai életben!

FEKETÉZŐK...

(Igaz történet az 1950-es évekből)

A vagon egyik fülkájában ketten ültünk. Középkorú pártjelvényes férfi és én. Utitársam kezében újság, én a tovasuhanó tájat néztem.

Egyik állomáson idősebb férfi szállt fel. Fülkénk ajtaján belépett, rögtön a pártjelvényesen akadt meg a szeme.

— Jó napot kívánok! Szabad itt egy hely? — kérdezte új utitársunk. A hang ismerős volt, mintha a múltból egy visszhang szólalt volna meg. Igen, ő az! A szakasziparancsnokom, kinek keze alatt a próbaidőt töltöttem.

Leült, alaposan végignézett, kezében újságot tartott, de tekintete nem követte a sorokat. Láttam az emlékek közt keres.

Albertirsa körül járt a vonat. Is-

merős táj, tavaszi olvadásban vad-vizes vidék.

Lassan, vontatottan megindítottam a beszélgetést:

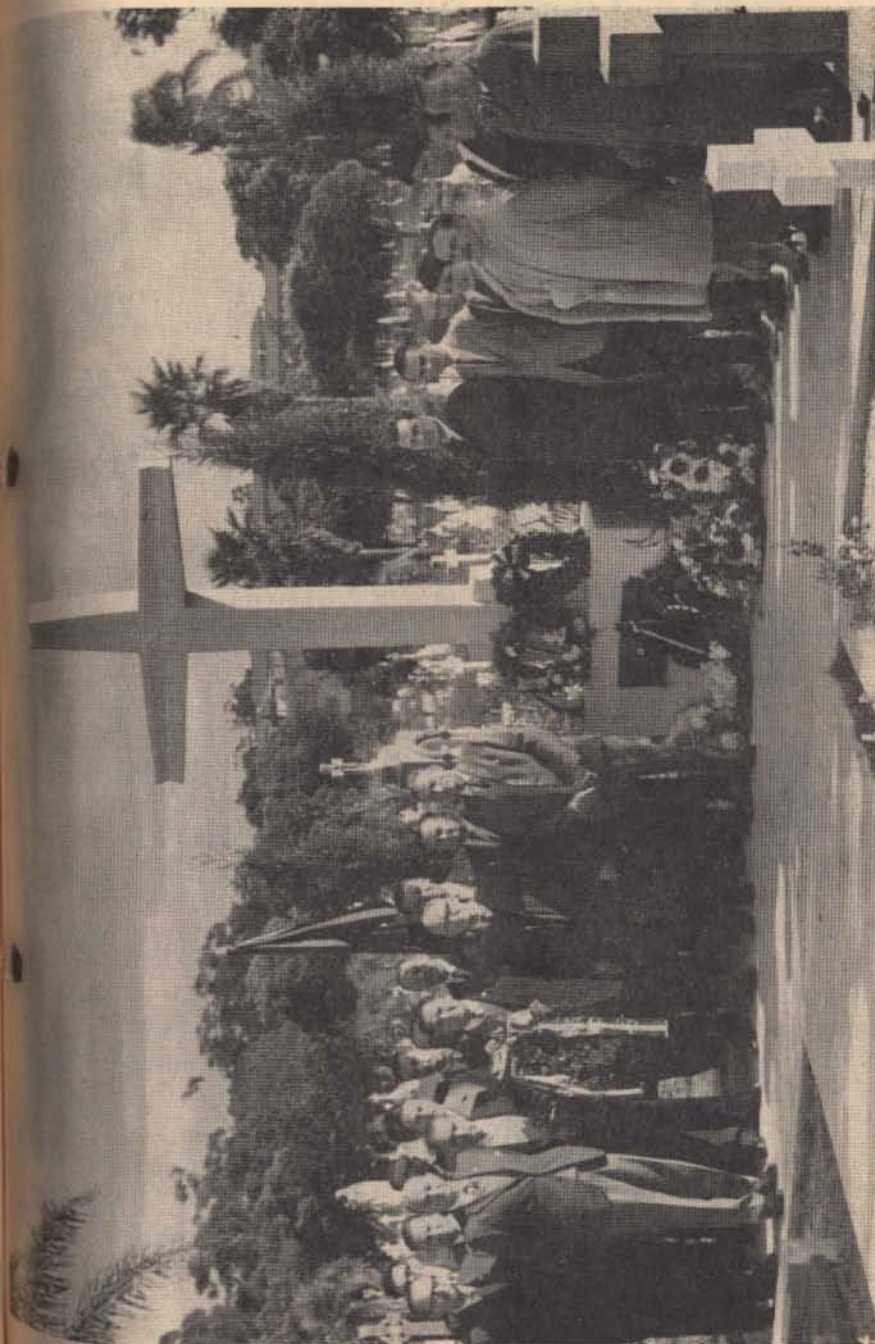
— Én elég ismerős vagyok Albertirsán. Szerettem mindig ezt a tanyavilágot.

— Igen?

— Sok itt a vizivad! Még kócsagot is lehetett látni!

Utitársamnak felcsillantak a szemei a kócsag szóra. Ez a „Kócsag” híres ló volt az albertirsai lovasörsön. Okos, hűséges állat, szolgálati lovam. Szürke paripa, szeretett a laktanyaudvarból kétlábbon kimenni, de ezt csak virtusból tette.

Szakasziparancsnokom megismert.

Sydneyi bajtársaink 1967. hősök napján a rock woodi magyar temető hős emlékműve körül.

Bent volt azonban a pártjelvényes.

Idős bajtársamnak szemei hamiskásan összehúzódtak, majd elkezdte dicsérni a T. SZ. Cs földeket, gazdálkodásukat. Én rádupleztam. Szeretett Rákosi elvtársunk tar fejére minden szépet és jót elmondottam. Hiába, otthon fontos volt az „éberség”.

A vonat lassított, a pártjelvényes gyorsan szedelőzködni kezdett. Barátságosan hangos „Szabadság elvtársak”-at köszönt és leszállt.

Mi pedig a lidércnyomásból fel szabadulva öleltük meg egymást.

Utunk célja mindkettőnknek egyforma volt. Tojást, csirkét, élelmet vásárolni és értékesíteni Budapestén.

Másnap megint együtt utaztunk Budapestre. Az én csomagomban 200 darab tojás feküdt. Hogyan visszük be mindezt? A kommunista fináncok követelik a beszerzési

forrást. Sok az elkobzás.

Megnyugtattam bajtársamat, csak bizza rám!

Hitetlenül nézett rám, majd tágrameredtek a szemei.

— Te, te Jancsi, te páttag vagy? — kérdezte ijedten és csalódottan. Mert télikabátomon ott díszelgett a pártjelvény.

— Csak olyan, mint Zsiga Bátyám! — feleltem.

Akkor vette észre, hogy az ő kabátján is ott díszelgett a MKP jelvénye. Nem vette észre, mikor a fogason lógó kabátjára tűztem a jelvényt.

Kellőképpen felfegyverezve cipeltek csomagjainkat a kijárat felé.

Egymás után állították félre külön vámkezelésre a csomagosokat. Nekünk a két „elvtársnak” külön tisztelgett a vámkezelő. Pár perc múlva már a villamoson ültünk, de már pártjelvény nélkül.

Nagy János örm.

OKTÓBERI GONDOLATOK...

Október az élet és a halál, a nyár és a tél között egy átmeneti időszakot képez, az október a természet halálának előhírnöke.

1956 októberében azonban nem a halál, hanem az élniakarás, a szabadság márciusi szele süvöltött végig a börtönné vált Magyarországon.

1956. október 23-án a Szabadság tavaszi szele járta át a szívét annak a magyar ifjúságnak, amelyet 12 éven át minden eszköz igénybevételével arra nevelt a rendszer, hogy gyűlöljön mindent és mindenkit, aminek és akinek valami köze vagy kapcsolata volt az ezeréves Magyarországgal. Ezen a napon döbbsent rá a proletár-munkás ifjúság, hogy ő elsősorban és mindenek előtt magyar, hogy neki nem a kuláknak csúfolt földműves, nem a községi tanító, jegyző vagy egyéb értelmiségi, vagy nem az úri bitangokat kiszolgáló és védelmező, csendőr brigantinak bélyegezett csendőr az ellensége, mint ahogy azt 12 éven keresztül a rendszer jólfizetett, demagóg kommunista propagandistái szajkózták nekik, hanem mindnyájuknak a nemzet-től idegen, a szovjet szuronyokra támaszkodó, a gyilkolás örületében tobzódó kissebbség a közös ellensége.

Itt döbbsent rá és itt zárta szívét a pesti srác a tapasztalt öreg

csendőrt, aki a harcban a legjobb küzdőtársa és a leghűségesebb bajtársa volt, és az maradt a szabadságharc vérbe-fojtása után is egészen a börtön, internálótábor, vagy a bitófaig, vagy a hontalanságba vezető útig.

Ezekben a csodálatos októberi napokban talált egymásra újra a rendszer által meggyalázni próbált csendőr és a proletár-munkás-paraszti ifjúság 12 éven belül immár másodszer.

Mi, akik részesei voltunk annak a dicsőséges, történelmünk legszébb tettei közé tartozó szabadságharcnak, tudjuk, hogy a csendőr és a pesti srác ezekben a napokban örök időkre egymásra talált, mert mindketten a magyar szabadságért harcoltak és az örök Magyarorszáért haltak meg.

Itt ismerte meg a pesti srác igazán a magyar csendőrt, akit azelőtt soha nem látott, akiről csak azt hallotta, hogy azok neki és a munkás osztálynak ellenségei. Itt döbbsent rá, hogy az a porig megalázott munkás és paraszti vérből származó csendőr neki nem ellensége, hanem testvére, akiben bízhat és aki nem hagyja őt cserben. Ez a testvéri együttérzés fejezte ki azt, hogy munkástanácsokban, Nemzetőrségekben, felelős beosztásokba kerültek az eddig gyűlölt csendőrök. Itt kristályosodott ki, hogy

a gyűlölt csendőr és a pesti srác közös vérből a magyar Haza vérből valók. Budapest és más városok és falvak utcáin, harcban, szovjet tankok ágyútűzében kötött új vérszerződést a munkás-paraszt ifjúság, a középosztálybeli, a munkás és paraszti származású és véru Hazáját mindhalálig védelő és szerető csendőrrel, mert mindkettőjük vére a nagy magyar serlegben az édes anyaföldben folyt el és az itta be.

Ugyan az a munkás-paraszt-értelmiségi ifjúság írta bele nevét a magyar történelembe 1944-ben is, amikor 52 napig védte fővárosunkat az előzőnleni akaró vörös áradattal szemben. Akkor honvéd, csendőr és rendőr egyenruhába, egyetemi és hungarista zászlóaljakban tömörülve, címeres vagy Árpádsávós zászlók alatt, mint 1956. októberében a Kossuth címeres vagy lyukas nemzeti színű lobogók alatt. Mindkét esetben a legszentebb célért, a Hazáért és Szabadságért haltak meg.

A magyar ifjúság, a megnemérés, a félreismerés és a nyugati árulások miatt mindkét esetben alulmaradt az egyenlőtlen küzdelemben, de nem adta meg magát és készül az utolsó nagy leszámolásra, a döntő ütközetre, mely ütközet után nemzetek fognak elütni és új nemzetek fognak születni.

Nekünk, magyaroknak mind odahaza, mind az emigrációban fel

kell készülnünk erre a nagy mérkőzésre. A mi nemzetünk óriási véráldozatával és szenvedésével meg kellett, hogy váltsa belépőjegyét a következő ezereztendőre.

Mi magyarok áldozatunk tudatában bátran kiálthatunk a nagyvilághoz, mint ahogy azt a nagy költők is tette:

Népek hazája nagy világ,

Hozzá bátran kiált.

Egy ezredévi szenvedés, —

Kér életet vagy halált.

A mi nemzetünk életet kér és kell, hogy kapjon. És mi hisszük és bízva-bízunk, hogy meg is fogja kapni.

Amikor az 1956-os dicsőséges magyar szabadságharc tizenegyedik évfordulójára készülünk, ezek a gondolatok vonuljanak át emlékeinken, ezek a gondolatok tartásuk ébren szívünkben évről-évre a szabadságszeretet kicsiny gyertyalángját, hogy a beteljesülés napján milliók szívében élő kicsiny gyertyaláng egyesülve, világítsa meg a felszabadult magyar Haza legelrejtettebb zugát is.

1967. októberében szálljanak gondolataink haza a Szülőhazába, ahol ismeretlen sírban szovjet tankok által eltaposott öreg csendőr és pesti srác véres teteme — talán egymást átölelve — pihennek. Gyűjtsuk meg gondolatban a megemlékezés fáklyáját ismeretlen sírjukon.

Liverpool, 1967. október havában
vitéz Szendi József szkv. m. kir.
csendőr őrmester, szabadságharcos

„ELLENFORRADALMI ERŐK”...

A nyár folyamán az Egyesült Államokból egy könyv érkezett címünkre. A könyvet 1957-ben Budapesten nyomták és az USA-ból egy névtelen bajtársunk juttatta el hozzánk. A könyv egy dokumentum, lent részleteket közlünk kommentár nélkül. Ez a kommunista kiadású könyv tökéletesen megvilágítja szerencsétlen gúzsbakötött nemzetünk akaratát a szabadságharc dicső napjaiban, bizonyítja csendőr szeretetét és mérhetetlen vágyódását a szabadság és az emberi élet felé. A könyvben szereplő neveket szószerint hozzuk, a kommunisták nyomták, így mi ezzel a közléssel nem ártunk nekik. De beszéljen maga a könyv!

Az ellenforradalmi erők a magyar októberi eseményekben. III. kötet. Kiadja a Magyar Népköztársaság Minisztertanácsa Tájékoztatási Hivatala. Budapest, 1957.

A vidéki „forradalmi bizottságok”.

A budapesti események hírére a kizsákmányoló és egyéb reakciós elemek a falvakban és városokban is megmozdultak és követelőzve léptek fel a közéletben. A legtöbb helyen a demokrácia teljes felrúgásával „forradalmi” bizottságokat „választottak”. A bizottságok tagjainak többsége és különösen a hangadók nem a lakosság túlnyomó részét kitevő dolgozó parasz-

tok közül kerültek ki, hanem kulákok, volt csendőrök, horthysta ka-

Az Ontario tó végtelenbe vesző partján, a Budapest parkban örök időkre a magyar ifjúság hősi felkelését hirdeti ez a szabadságharcos emlékmű Torontóban. A kitörő tüzhányó és a lángok az ifjúság győzelmét mutatja ultramodern ábrázolásban a kommunizmus felett.

tonatisztek és községi jegyzők és írók soraiból, akik szövetséget kötöttek a bűnöző elemekkel. Ezek a reakciós elemek a hozzájuk hasonlókából „nemzetörséget” szerveztek és félelemben tartották a falvak és városok dolgozó népét.

Falvak s városok dolgozó népe megdöbbenéssel látta, hogy jól ismert ellenségei, a kulákok, csendörök, horthysta főszolgabírók, katonatisztek és jegyzők kaparintják kezükbe a hatalmat.

A szovjetellenes demagógia nem bizonyult olyan hatásosnak falun, mint a városokban, mert a dolgozó parasztok tudták, hogy a Szovjet Hadsereg támogatásával kapták meg az egykori nagybirtokosok földjét.

Borsod megye. Valamennyi községben előkerültek a volt földbirtokosok, kulákok, volt főjegyzők, csendörök. Kisrosvágyon Végh Sándor egykori csendör volt a legfőbb hangadó. Boldogkőváralján „vitéz” Árvai Elemér, a járási munkástanács elnökhelyettese így ismertette életrajzát: — „A Horthy rendszer ludovikás tisztje vagyok. Többször voltam párt és népi demokrácia ellenes uszításért büntetve. Most előszedem 12 évvel ezelőtt elrejtett fegyvereimet...”

Veszprém megye. Sümegi járás. A „forradalmi bizottságok”-ba volt horthysta katonatisztek, kulákok, nyilasok és volt csendörök kerültek be. Kohánszky Béla volt hor-

thysta vezérkari századost bízták meg a „nemzetörség” megszervezésével...

Dr. Mozsári József káptalanfai körzeti orvos, a község „forradalmi bizottságának” elnöke az alábbi határozatot fogadtatta el:

1. A rendörséget megbízhatatlansága miatt azonnal le kell fegyverezni és a karhatalmat volt csendörökből kell megalakítani.

2. A kommunista vezetőket le kell tartóztatni, mert azok „teljesen megbízhatatlanok”.

3. A kommunistákat — szószereint idézve — „ki kell nyírni!”

Az ajkai iparmedencében az értekezleten volt nyilasok, csendörök, fasiszták és hasonló elemek voltak a hangadók. A „választást” a huligánok vették a kezükbe és egy saját szájzük szerinti „forradalmi tanácsot” választottak. Szájlí Kálmán kulák kupec kijelentette: „A kommunistákra egyáltalán nincs szükség, az ő idejük már lejárt, pofáztak 12 év alatt eleget, most mi jövünk!”

Delényi József irredenta és sovíniszta beszédet mondott a Kosuth szobornál. Varga református lelkész gratulált Delényinek, csak azt kifogásolta, miért nem mondta, hogy a „kommunistáknak még az irmagját is ki kell irtani”.

Bács-Kiskun megyében, Kecskeméten követelték az ÁVH beosztottjainak és a kommunistáknak a letartóztatását. Ezt nov. 3-ig be is

fejezték, a „nemzetörség” hajtotta végre. Kivégzésükre azonban már nem került sor, mert november 4-én hajnali 4 órakor a Szovjet Hadsereg bevonult a városba.

Pest megye. Monor. A nemzetörség parancsnoka Maróty János horthysta huszár százados lett. A politikai-bűnügyi alosztály vezetője Mátyás Ferenc volt csendörfőtörzsörmester. Mátyás beosztottja lett Wallner József volt csendör-alhadnagy, kémelhárító tiszték Kovács Pál és Dávid Sándor volt csendör örmesterek, Bara Gábor volt csendör hadnagy.

Érden a „nemzetörség” tagjai közt volt Tatár József csendörtiszt-helyettes.

Tápiószőlő községben Farkas Sándor volt csendör stb. stb. került a „forradalmi bizottság” élére.

Dunabogdányban a „nemzetörséget” Nagy Gy. Ferenc volt csendörtiszt-helyettes vezette.

Csongrád megyében Magyarcsanakon az éj folyamán ledöntötték a Szovjet Hősök síremlékét, beverték a pártszékház ablakait. Október 31-én a kommunistákat nyilvántartásba vették.

Zala megye. Zalaszentivánon a „forradalmi tanács” tagja volt Szőke József csendör.

Zalaszentgróton Légrádi József volt csendörhadnagy, Mindszenty-unokaöccse vezette az ellenforradalmat. (Dr. Légrády Rezső fhdgy, néhai. Szerk. megj.). Telefonált

Szombathelyre és Vasvárra, hogy tartóztassák le a kommunistákat. Október 26-án este ledöntötték a Szovjet Emlékművet.

A „forradalmi bizottság” elnöke Horváth Ferenc egykori Barankovics párti képviselő lett. Helyettesének Légrády József csendörhadnagyt választották meg. A bizottság tagjai: „vitéz” Pataki Dezső volt hivatásos törzsörmester, Molnár Ferenc volt nyilas pártszolgálatos, Kiss József csendör, Molnár József, a volt celledömölki csendörös parancsnoka.

Pacsán a „forradalmi bizottság” tagjai válogatott fasisztákból toborzódtak: Váraljai Ferenc és Köszber Lajos volt csendör. A fasiszták összeállították a kivégzendők listáját, amelyen kommunisták és parasztok voltak.

Alibánfa—Petőhelyen Korpácsi György volt jezsuita szerzetes kijelentette, hogy majd ő bírálja el, kit akasszanak fel.

Letenyén a nemzetörség parancsnoki tisztét Sasvári József csendör látta el. Felhősi János volt csendörtörzsörmester lett a forradalmi tanács elnöke. Felhősi elkészítette a kommunisták névsorát, hangoztatva, hogy ezeket kivégzik. Segítőtársai voltak Kiss János és Sebestyén Lajos csendörörmesterek.

Szolnok megye. Jászberény. A nemzetörség tagja volt Bartók Fe-

renc egykori csendőr, akinek felesége már kivasalta ura számára a régi csendőr egyenruhát.

Törökszentmiklóson a forradalmi munkástanács elnöke Gellérfi Lajos horthysta rendőrtörzsőrmeister lett.

Kuncsorbán Dr. Szele László forradalmi tanácselnök állandó kapcsolatot tartott a volt csendőrökkel.

Tiszaigar községben Lovász Gerzson református lelkész irányította az eseményeket.

Békés megye. Gyulavár. A „forradalmi tanácselnökök” „vitéz” Molnár Mihály horthysta ömgyot tették.

Battonyán a „forradalmi tanács” a következő „szabadságharcosokból” alakult: Lehóczi Andor volt főjegyző, Zoltai József volt főjegyző, Csoszor Miklós korábbi elítélt, Gruncsik János büntetett előéletű tanító, Gergely János csendőr, Windish Lajos horthysta főhadnagy, Dr. Jenei János tanár.

Mezőberényben Tőkei Ferenc vasutas szervezte meg a „forradalmi tanácsot”. Ott voltak köztük a volt csendőrök, Horthy-tisztek, büntetett előéletű egyének, kulákok és Mezőberény csirkefogói.

Domoszló községben a helyi reakcióssok tüntetést rendeztek. Polonkai Béla volt csendőrormester és három volt csendőr lefegyverezték a demokratikus rendőrséget és

saját magukat kinevezték „nemzetőröskének”.

Tolna megye. Számos községben a jelöltek így ajánlották magukat: „A kommunistáknak még az irmagját is ki kell írtani!” vagy: „Az elmúlt 12 év alatt 8 évet ültem!” vagy: „20 évig voltam csendőr!”

Az alakuló „nemzetőrség” élén volt horthysta tisztek, vagy csendőrök álltak. Bölcse községben pl. Kovács Balázs horthysta rendőr lett a parancsnok, tagjai pedig Végh József és Gere János egykori csendőrök.

Az események az ország különböző területein másképpen zajlottak le, de kétségtelen tény, hogy a jószándékú és becsületes emberek felismerték a helyzetet és távol tartották magukat a „forradalomtól”, elítélték a fehér terroristák gáztetteit, sok helyen meg is akadályozták garázdálkodásukat. — (Szerk. megj. A könyv nem közöl helységneveket!)

A dokumentumból világosan kitönik, hogy az ellenforradalom élén csaknem mindenütt a volt kizsákmányolók és cinkosai, volt csendőrök, Horthy-tisztek állottak, akik együtt gyilkoltak, raboltak a falvak szeméjével, betörőkkel és rablógyilkosokkal.

A könyv végül egy kimutatást is közöl:

Kimutatás az ellenforradalom

fogságában lévő személyek számáról: 2,929 fő, ebből 558 polgári személy.

A letartóztatottak egy részével már közölték halálos ítéletüket, melynek tömeges végrehajtását Budapesten november 6-ra tervezték. Ekkor rendezték volna meg a Vérmezőn az elesett ellenforradalmárok látványos temetését, melynek gyászbeszédét Mindszenty József akarta elmondani. A temetésnek provokációs jelleget akartak adni s utána nagyszabású véres terrorakcióra került volna sor. A letartóztatottakat a Szovjet csapatok szabadították ki.”

Azt hisszük, ennyi elég a könyvből kommentár nélkül, hogy az utálat és megvetés érzete keljen urrá az olvasóban szerencsétlen hazánk második rombadöntői iránt. „Forradalom”-nak nevezik hatalomátvételüket, melyet küzdelem nélkül ajándékba kaptak a megszálló szovjet hadseregtől. „Ellenforradalmár”-oknak nevezik a hősi szabadságharcosokat, akik elszánt, hősi küzdelemmel kiverték a hatalmat a kommunista kormány és a megszálló szovjet hatalom kezéből.

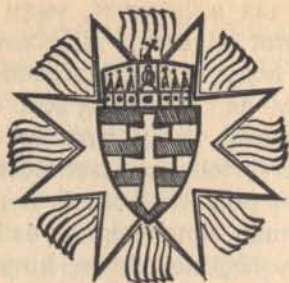
Az ország rombadöntői egyszer már tanultak és tanulhatnak tovább. Mert jön a feltámadás elkerülhetetlenül. S a nemzet már egyszer ítélt, tudja, kik az ellenségei és tudja azt is, kikre számíthat a felszabadulás után.

Aki ezt a könyvet, vagy ezt a kivonatot olvassa, világosan láthatja, hogy mi a kommunizmus, terrorra és hazugságokra épített képtelenség, mely egyszer el fog tűnni a történelem szemétdombján, híveiket pedig keleten és nyugaton egyformán elmebetegnek és közveszélyes örültnek lehet kinyilvánítani, tehát elmeegógyintézetben a helyük.

A könyv nem teljes. A fentiekén kívül a nagy városokban és vidéken egyformán sok olyan helység-név kimaradt a kommunista listából, hol csendőr tiszti és legénységi bajtársaink kerültek a nép bizalmából felelősségteljes beosztásokba. Ezek ismertetésére is egyszer visszatérünk.

NOVEMBER 4.

FELVÉTEL A SZENT LÁSZLÓ TÁRSASÁGBA

Vitéz kisbarnaki Farkas Ferenc vezérezredes úr, a Szent László Társaság kormányzója a Káptalan előterjesztésére Magyarorszáért és a magyarságért teljesített kiváló szolgálatainak elismerésképpen Szent László lovagjává avatta a következő csendőr bajtársakat:

Simonffy Ferenc főhadnagy,
Simon János főtörzsörmeister,
Jászfy József őrmester,
Fekete László szakaszvezető,
Horváth Sándor zászlós,
Peterdy Mihály őrmester,
Kovács Ferenc őrnagy,
Megay Béla tb. csendőr.

**A Szent László Társaságba
több érdemes bajtársunk felvétele
folyamatban van!**

A Szent László Társaságba ezideig 29 tiszti és 59 legénységi baj-

társunkat vették fel az emigráns jó munkáért!

A fenti 88 emigráns csendőr huzamos idő óta önzetlenül és eredményesen szolgálja magyar egyházainkat, egyesületeinket, ifjúsági és polgári szervezeteinket, vagy pedig művészeti és társadalmi síkon szereztek hírnevet Magyarországnak és a magyarságnak. A fentiek egyben kivétel nélkül részesei annak a szolgálatnak, mely anyagi segítségben részesíti a rászoruló hazai, vagy emigráns öreg, beteg bajtársainkat, vagy azok hozzátartozóit, végül a csendőr özvegyeinket és árváinkat.

A Szent László Társaság érdemkeresztjének tulajdonosai Öxelleneciája Vanier George Philiass vezérezredes, Kanada néhai kormányzója feleségével és Léger Emile Paul montreáli bíboros érsek. A Társaság tb. tagjaiul vette fel azt a három kanadai francia vöröskeresztes tisztviselőt, kik 1956-57-ben a magyar menekültek fogadása, elhelyezése és felkarolása terén rendkívüli érdemeket szereztek.

Kanada többi kiváló és érdemes vezető személyiségét, kik a magyarságért 1956-57-ben rendkívül értékes munkát végeztek, a fennálló kanadai törvények értelmében nem lehetett elismerésben részesíteni, mert kitüntetés kizárólag csak Erzsébet királynőtől fogadhatnak el.

Hírek, közlemények, szerkesztői üzenetek

A MKCSBK vezetőség tiszteleg a chilei szórványunk előtt (Dél-amerika), hol Tóth Gyula főtörmbajtársunk magyar vendéglőjében szellemi otthont találtak a r. kat. egyház tanácsa, a honvédek, vitézek és csendőr bajtársaink.

• Szívből gratulálunk Papp Lajos főtörmbajtársunknak (Milwaukee, Wis. USA), kinek megérkezett harmadik unokája.

• 1967. szept. 2-án ünnepelték buenos airesi bajtársaink egy bajtársi vacsora keretében vitéz Vattay Ferenc ny. ezredes bajtársunk hadnagyáavatásának 60-ik évfordulóját. Az ünnepségen számos honvéd bajtárs és a jubiláns sok tisztelője jelent meg. A ritka évforduló alkalmával Dr. Endrődy Barna ezds köszöntötte vitéz Vattay Bajársunkat, átadva neki egy ezüst serleget, mint az argentinai csoport ajándékát. A meghívott vendégek részéről vitéz Bonczos Miklós v. belügyminiszter keresetlen szavakkal méltatta vitéz Vattay Ferenc ezredes és a m. kir. Csendőrség érdemeit. Nagyiványi Ödön ezds a MKCSBK nevében köszöntötte a jubiláns bajtársat. Az emelkedett hangulatú vacsora közben egy hattagú alkalmi kórus elénekelte vitéz Vattay bajtársunk tiszteletére az „Elindultam szép hazám-

ból” c. magyar bujdosó dalt. A vendégsereg még sokáig maradt együtt vidám poharazás és nótázás közben. A jókívánságokhoz a MKCSBK központ és a Bajtársi Levél is csatlakozik, utóbbinak szerkesztője a „Csendőrök a Kárpáton” c. könyvében többször említette vitéz Vattay ezds. hajdani kerületi pk-a nevét, kit utoljára 1945. áprilisában a burgenlandi visszavonulás során látott.

• Horváth László főtörmbajtársunk (Chicago, Ill. USA) László fia megkezdte katonai szolgálatát az amerikai hadseregben. Laci fiunk az ejtőernyős csapatot választotta önként. Szívől gratulálunk! Sok katonai sikert kívánunk!

• Szerencsés véletlen folytán a MKCSBK központ kapcsolatba került a magyarországi szovjet hadszíntér első csendőr hősi halottja: Fekete Pál alezredes özvegyével és fiával. A hozzátartozók a Bajtársi Levél lelkes olvasói, egyben a MKCSBK tagjai.

• Nyugat-ausztráliai csoportunk vezetője minden évben kiadja hosszú csendőrnapi körlevelét. Az 1967-es számban Reményik Sándor „Mohács után” c. versét idézi mondanivalójához:

„Éjszaka jön, százötvenéves éj,
S aki éjben születik, mit csináljon?
Dolgozzék, imádkozzék, tűrjön

várjon

S a sírba is reménysugárral
szálljon,

Ha könnyel sózott kenyerét
megette,

Mert változnak a csillagok
felette! ...”

Megható és nívós körlevelét ismét ezekkel a szavakkal fejezte be: „Bajtársak! Álljatok továbbra is éber őrséget a magyar élet emigrációs vártáján derék magyar csendőrökhöz illően: Híven, becsülettel, vitézül!”

A Magyar Szabadságharcos Szövetség idei konferenciáin a MKCSBK-t Buffalóban, Pittsburgban, Ottawaban stb. mindig a jelenlévő legmagasabb rendfokozatú csendőr bajtársunk képviselte.

A forró nyári hónapok alkalmával a calgaryi bajtársaink (Alberta, Kanada) egyetlen tevékenysége volt a honvéd bajtársakkal közösen szervezett piknik, hol kiváló hangulatban fürödtek, szórakoztak s végül tábortüzet is gyújtottak.

A „Bajtársi Levél” 1967. nyarán Paul Stelei feladótól 20 német márkát kapott Oberdollendorfból. Cím

nem volt mellékelve, így a feladónak nem írhattunk és adományát sem köszönhattük meg. Paul Stelei név nem szerepel nyilvántartásunkban sem. Kérjük németországi bajtársaink segítségét a feladó személye tisztázásában.

Az emigráns csendőrök szívből gratulálnak a következőknek:

Jegenyész Pál főtörm bajtársunknak és feleségének, kiknek 1967. július 25-én megérkezett negyedik unokájuk: Julia.

vitéz Borgóy János őrnagy bajtársunknak és feleségének, kiknek két unoka is érkezett 1967 nyarán, mégpedig fiúknak fia, leányuknak leánya.

Simon Albert őrmester bajtársunknak és feleségének, akiknek leánya Simon Zsuzsanna B. A., tanárnő 1967. július 8-án tartotta esküvőjét Port Colborne, Ontario, Kanadában Steele Dávid kanadai középiskolai tanárral. Az esküvőt követő fogadáson és vacsorán a wellandi magyar Önképzőkör dísztermében résztvettek a niagaravideki csendőr bajtársaink teljes létszámmal.

Lajkó Mátyás őrm bajtársunknak és nejének, kiknek Windsorban megérkezett első unokájuk.

Istvánffy László szds bajtársunknak és feleségének, kiknek

elektromérnök fia 1967. július 1-én tartotta esküvőjét az USA-ban.

Varga Lajos őrm bajtársunknak és feleségének, kiknek leánya Erzsébet, 1967. szept. 2-án esküdött örök hűséget Schmidt Vilmosnak Chicagóban a Szt. Lukács evangélikus templomban. Az igen szép és megható esküvőn számos csendőr bajtársunk is megjelent hozzátartozóikkal!

Súlyos betegségükből mielőbbi gyógyulást és teljes felépülést kívánunk a következő Bajtársainknak:

Nagy József ezredesnek (Kanada), ki enyhe szélütésből felépülőben van.

Bokros István századosnak, aki gerincsérülés következtében munka és mozgásképtelenné vált s Ausztráliában egy otthonban ápolják.

Dr. Füzesy István századosnak, ki gyomor s béloperáció után felépülőben van Fort Erie-ben, Kanadában.

Gyimesy Sándor hadnagy bajtársunknak (Chile), ki súlyos TBC fertőzés következtében évek óta kórházi ápolás alatt áll.

Bánfai József szakaszvezetőnek, ki gyomoroperáción esett át Ausztráliában.

vitéz Szombathy Lajos zászlósnak, ki gyomoroperáción esett át.

Máthé Jenő őrm bajtársunk üzeni Párizsból Clevelandba Sente Mihály őrm-nek, hogy hosszú hallgatása után levelet vár tőle.

Antal Mihály rendőr szkv. bajtársunk üdvözli csendőr bajtársait és barátait! 1940-ben, a Székelyföld hazatérése után Gyimesbükk-ről a legények jórésze csendőr lett, ő maga a rendőrségnél szolgált Szegeden. A háború során szovjet fogságba esett, majd hosszú kommunista börtön után a forradalom szabadította ki 1956-ban. Utána Kanadába vándorolt ki. Barátai jelentkezését, leveleit szívesen továbbítjuk.

Nyugatausztrália magyar közösségében, Perth-ben megalakult a Magyar Ház! A sok évi előkészítő munka után végre közös otthonra találtak az ottani magyarok. A szívs munká oroslánrészét az ottani MKCSBK csoportvezetőnk végezte s egyik legnagyobb segítségével volt Telek József v. törm bajtársunk. Mindkettőjüknek szívből gratulál a MKCSBK központ!

A hazai kommunista rezsim a „Hideg napok” c. filmmel ismét túlteljesítette a kommunista normát! A film feleleveníti az 1942-es

újvidéki razziát s természetesen az igazságtól elütő és az egyetemes magyarság kárára történő alakítással. A film nem említi és nem mutatja azokat a tragédiákat, mikor a hazatért Délvidék csendőr és honvéd járőrei hónapokon át sohasem tértek vissza s a keresésükre indult járőrök holtan, átvágott nyakkal találták Tito banditái által orvul legyilkolt csendőr és hártárvadász honvéd járőreinket! A film nem mutatja azt az esetet sem,

mikor Tito bandái megtámadták a zsbalyai csendőrörsöt és az örs legénysége az őrsparancsnokkal az élen hosszú és hősi harcban elesett a túlerővel vívott elszigetelt küzdelemben. Melyik nyugati államhatalom tűrné azt, hogy az országa területén ellenséges beszivárgó csoportok orvgyilkosságokat hajtsanak végre? Köszönjük az amekai „Katolikus Magyarok Vasárnapja” kiváló, teljesoldalas tiltakozását!

A tatai örs sorakozik szárnyparancsnoki szemle után 1932-ben. A jobboldali óriás Arva István alhdgy, szakaszparancsnok.

VESZTESÉGEINK

Hősi halottaink:

Ágota Béla őrmester 1944. aug. 15-én Lawocznén, a lengyel-magyar határon a szovjet hadsereg elleni harcban hősi halált halt.

Békési Pál főtörzsőrmester, dunagálói őrsparancsnok 1944. okt. 10-én Titó partizánbandáival felvett tűzharcban hősi halált halt.

Bogdán Lajos őrmester 1944. aug. 15-én Lawocznén a szovjet hadsereggel szemben hősi halált halt.

Csenki Mihály szakaszvezető 1944. nov. 10-én Szombathely amerikai bombázásakor hősi halált halt.

Csokonyai János őrmester 1945. ápr. 2-án a csáktornyai örs kertjében Titó partizánbandáinak orvtámadása következtében hősi halált halt.

Lendvai János őrmester 1945. április 2-án a csáktornyai örs kertjében Titó partizánbandáinak orvtámadása következtében hősi halált halt.

Dulai János őrmester 1944. októberében idegösszeroppanás következtében öngyilkos lett, Miskolcon agyonlőtte magát.

Fekete Mátyás szakaszvezető 1944. nov. 10-én Szombathely amerikai bombázásakor hősi halált halt.

Galántay Antal hadnagy 1945. január 10-én Budapest ostromakor

a Ganz gyár védelmében a szovjet hadsereggel szemben vívott harcban hősi halált halt.

Hóvári János főtörzsőrmester 1944. szept. 15-én Szászrégenben a szovjet elleni harcban hősi halált halt.

Hatos Nándor őrmester 1944. szept. 2-án a szentkirályi erdőben szovjet partizánok elleni harcban hősi halált halt.

Horváth Ferenc őrmester 1945. febr. 13-án Drezda amerikai bombázásakor hősi halált halt.

Kovács Ferenc szakaszvezető 1945. márc. 28-án a visszavonulás harcaiban a szovjet hadsereggel szemben hősi halált halt.

Kolozsi Nándor főtörzsőrmester, nagyajtai őrsparancsnok a szovjet partizánok elleni harcban 1944. szept. 3-án hősi halált halt.

Szöcs Lajos szakaszvezető 1944. okt. 14-én Tószegnél a Tisza védelemben a szovjet hadsereg elleni harcban hősi halált halt.

Simon János szakaszvezető 1944. okt. 14-én Tószegnél a Tisza védelemben a szovjet hadsereggel szemben hősi halált halt.

Siklósi Márton főtörzsőrmester 1944. nov. 10-én Szombathely amerikai bombázásakor hősi halált halt.

vitéz Tóthy Zoltán főhadnagy 1944. dec. 5-én Tóth községnél a szovjet hadsereg elleni harcban hősi halált halt.

Tóth Béla főhadnagy 1945. márc. 29-én Kemendollárnál a szovjet hadsereggel szemben vívott elhárító harcok során a visszavonulás-kor hősi halált halt.

Ungi Mórle főtörzsőrmester 1945 febr. 13-án Drezda amerikai bombázásakor hősi halált halt.

★

Mártírhaltalt halt bajtársaink:

Herceg Antal főtörzsőrmester, a cső. fel. gépkocsivezetője szovjet hadifogságban szerzett betegségében 1947-ben Kálkápolnán elhunyt.

Nyulas István alhadnagy-ot 1946-ben a kommunisták agyonverték.

Juhász János őrmester-t a szovjet csapatok 1945. március végén Ménfőcsanakon elfogták és fogságban agyonlőtték.

Kelemen András őrmestert Saint Margarethenben, Klagenfurt mellett Titó partizánbandái elfogták és 1945. ápr. 22-én kivégezték.

Körösi István őrmestert Saint Margarethenben, Klagenfurt mellett Titó partizánbandái elfogták és 1945. ápr. 22-én kivégezték.

Székely András alhadnagyot 1947. májusában a kommunista népbíróság Miskolcon kötél általi halálra ítélte és ugyanott kivégezték.

Vághi Imre főtörzsőrmestert Székesfehérváron 1946. márciusában a kommunista csőcselék agyonverte és halála után felakasztották.

Antal Mihály ny. őrsvezető, volt Vulkán szorosbeli őrsparancsnokot Gyimesbükkön a szovjet csapatok 1944. szeptemberében elfogták s feltehetően román beségítés alapján agyonverték.

★

Bajtársak, kérünk, küldjétek be továbbra is a veszteségeink rovatába szánt adataitokat, hogy ezzel is alátámasszthassuk azt a tényt, miszerint a m. kir. Csendőrség a haza válságos idejében a közbiztonság fenntartásáért és az ország védelméért — követve az ország kormányának rendelkezéseit — a bolsevizmus és a hazánkra törő szovjet ellenséggel szemben feláldozta önmagát!

A csendőr gyermekek kiváló tanulmányi eredményeire mindig büszkék vagyunk!

Gyermekeink haladásáról lapzártáig a következő hírek futottak be:

Orbán Gyula, Orbán József tőrm bajtársunk fia igen jó eredménnyel szerezte meg tanári oklevelét a hollandiai nijmegeni egyetemen a történelem szakon. Az Orbán családnál ez már a második tanári diploma az utóbbi években.

Máthé Jenő őrm. bajtársunk leánya Párizsban érettségizett, majd ugyanott újságírói és szociológiai főiskolai diplomát szerzett.

Egy derék ausztriai főtörm bajtársunk fia a bécsi egyetemen szerezte meg a közgazdász oklevelét és rövidesen a doktorátusát is elnyeri.

Ifj. Kocsis László, Kocsis László szakv. bajtársunk fia Adelaideben, Délausztrália, kiváló érettségi után az egyetem III. évfolyamában a fogorvosi tanulmányokat folytatja, míg öccse

Kocsis György a középiskolában halad kiváló eredménnyel. Az idén mindketten állami Commonwealth ösztöndíjat kaptak elismerésül az ausztrál kormánytól.

Olasz Margit, vitéz Olasz Lajos őrm. bajtársunk leánya Adelaideben az egyetem III. évfolyamát végzi és rövidesen elnyeri a B. A. oklevelet.

Ifj. Borbási Ferenc, Borbási Ferenc őrm. bajtársunk fia Adelaideben az érettségi előtt áll, szabad idejében tisztviselőként dolgozik.

Egy derék New York állambeli főtörm bajtársunk fia a Fordham egyetemen a B. A. oklevelet, a New York egyetemen pedig a M. A. magas oklevelét nyerte el, mindkettőt ösztöndíjjal!

Perth-ben, Nyugatausztráliában, **Szombathy András, ifj. Szombathy Lajos és Tóth András** végezték el a középiskolát.

Szombathy Andrást és ifj. Szombathy Lajost várományosként felvették a Magyar Vitézi Rendbe! Szívvel gratulálunk!

Torma Mária Anna, Torma Vince őrm. bajtársunk leánya Chicagóban kitűnő eredménnyel érettségizett a St. Scholastica gimnáziumban és tanulmányait tovább folytatja az illinoisi tanítóképző főiskolán.

Vida László, Vida József őrm. bajtársunk fia kitűnő eredménnyel érettségizett a chicagói Holy Cross gimnáziumban és tanulmányait a Loyola egyetem bölcsészkarán folytatja.

Ifj. Istvánffy László, Istvánffy László szds bajtársunk fia az amerikai középnyugaton elnyerte a vilamos mérnöki diplomát.

Csöndör József főtörm bajtársunk idősebbik leánya, **Mária**, az edmontoni egyetemen (Alberta, Kanada) a képzőművészeti szakon tanulmányai befejezéséhez közeledik, **fiatalabb leánya** a los-angelesi egyetem filmművészeti szakán folytatja tanulmányait.

Warrenné Szathmáry Emőke kitűntetéssel végezte a torontói egyetem antropológiai szakát a III. évben és ösztöndíjat nyert a IV. évre.

Csendőr gyermekeink eredményeihez szívből gratulálunk.

★

Bajtársaink már a múlt számunkból értesültek, hogy a MKCSBK vezetőség kapcsolatba került a Magyar Nemzetvédelmi Világszövetséggel. A Magyar Nemzetvédelmi Világszövetség az amerikai Kalifornia állam hatósági működési

engedélyével rendelkezik és ennek védelmében fejt ki tevékenységét Magyarország felszabadítására irányuló küzdelmeiben.

A vezetőségünk megkezdte a történelmi Magyarország vármegeinek gyönyörű színes címereit ábrázoló térképek kipostázását csoportjaink és szövetségünk számára. Múlt számunkban jeleztük, a térképeket ajándékképpen ajánlotta fel a MNVSZ. Mi is ajándékba küldjük, azonban 800 térkép postaköltsége a jelentős munkatöbblet mellett érinti a Központ adminisztrációs fedezetét is. Így arra kérjük csoportjainkat és szövetségünket, hogy juttassanak el külön megajánlást is a térképek postaköltségének fedezésére. A térképek postázása huzamosabb időt is vesz igénybe, így kérjük bajtársaink szíves türelmét.

Egyben a Magyar Nemzetvédelmi Világszövetség felkért az alábbiak közzétételére:

A MNVSZ tagja lehet minden Nemzetvédelmi Kereszttel kitüntetett bajtárs, azok elsőszülött fiai, mint várományosok, továbbá minden 18 életévét betöltött mindkét nembeli testvérünk, kik hajlandók szellemi harcainkban, mint tagok részt venni. A MNVSZ célja egy mondatban a következő: A magyar Szent Korona tiszteletbentartása mellett, a Kárpátok övezte szentistváni birodalom felszabadítása és keresztény szellemben való kormányzása.

A Nemzetvédelmi Bizottság hivatalva van (mint a Németországban elhunyt Kováts Tivadar országos igazgató, valamint vitéz Taby Árpád testőrőrnagy, orsz. képviselő jogutódja) mindazoknak a Nemzetvédelmi Keresztre való jogának megállapítására és arról hivatalos igazolványt kiadni, egyben a Nemzetvédelmi Keresztet adományozni, akik valamilyen háborús kitüntetésnek tulajdonosai, ha azt okmányokkal igazolni tudják, hogy fegyverrel a kézben a magyar nemzet, a magyar haza és a magyar nép szabadságáért és függetlenségéért harcoltak. Utóbbi vonatkozik az 1956-os szabadságharcosok számára is.

A MNVSZ a volt m. kir. Csendőrség tagjai számára külön határozatot is hozott. A MNVSZ adományozza a Nemzetvédelmi Keresztet kivétel nélkül minden csendőr bajtársunknak, ezzel is elismerve azt a mérhetetlen áldozatot, melyet a m. kir. Csendőrség tagjai a bolsevizmus elleni harcban és az azt megelőző földalatti küzdelemben a két világháború közt Magyarország biztonságáért felmutattak.

Mindazok a csendőr bajtársaink tehát, kiket a Nemzetvédelmi Kereszt és a MNVSZ munkája érdekel, forduljanak közvetlenül levélben a Magyar Nemzetvédelmi Világszövetség és a Magyar Nemzetvédelmi Bizottság titkárához: Görgeyi Géza bajtársunkhoz (címe:

1148 No. Seward St. Hollywood, California, 90038. USA.), levelükhöz mellékeljenek válaszbélyeget, külföldiek és tengerentúliak nemzetközi bélyegutalványt.

A MNVSZ 1967. aug. 20-án megünnepelte Szent István napját rendkívül sikeres és nagyszámú magyar összejövetel keretében. Ott megalakult a „Magyar Édesanyák Nemzeti Szövetsége”, mely elhatározta, hogy felállítja az „Ismeretlen Magyar Anya” szobrát. Mert, ha nem lettek volna hős anyáink, Dobó Katicáink, Szilágyi Erzsébetek és Zrínyi Ilonáink, akkor nem lehettek volna hőseink sem. E terv ismertetése után többen szép összegű felajánlásokat tettek, amit azonnal le is fizettek. Ha mindazok, kik hálat éreznek édesanyjuk iránt, kis összeggel is hozzájárulnak a szoboralaphoz a fenti címen, akkor a szobor már 1967. év végén hirdetni fogja a magyar édesanyák önfeláldozó, hőseket nevelő küzdelmeit.

A MKCSBK elismeréssel köszönti a napfényes Kalifornia magyarságának nemes elhatározásait!

★

New Brunswicki bajtársaink (N. J. USA) 1967. július 15-én összejövetelt tartottak, hol számosan megjelentek. A rangidős ezredes bajtársunk kiosztotta három derék leányegységi Bajtársunknak a Szent László oklevelet és jelvényeket. A kiválóan sikerült találkozó újból csak emelte az ottani kiváló csen-

dőr szellemet. Ugyanakkor Zimonyi Vendel őrm, csoportvezető átadta Zalátnay János ezds Bajtársunknak a Csendőr Áldozatkészég Emléklapját.

★

Az egyesült-államokbeli közismert néger-lázadások és rombolások során csendőr bajtársainkat nem érte se sérülés, se anyagi károsodás. Hireink New Jerseyből, Buffalóból, Clevelandből, Detroitból, Chicagóból és Milwaukeeből érkeztek be a MKCSBK központba. A fekete lázadások egyik erősen érintett helyén az egyik köztisztelő álló idős alhdgy bajtársunknak mondotta egy magyarországi származású zsidó üzletember: „Uram, 40 magyar csendőr kelene ide és rend volna!”

★

Csoportvezető változások: Niagara vidéki csoportunk vezetését Körmendy János őrm, hamiltoni csoportunk vezetését Seregélyes Márton főtörm, helyettese vitéz Jakab Ferenc őrm, chicagói csoportunk vezetését Jegenyés Pál főtörm, saopaulói csoportunk vezetését Várhalmos György főtörm vette át. Buenos Airesben a MKCSBK képviselőjét Nagyiványi Ödön szds bajtársunk vállalta.

★

Braziliába és Argentínába irányított postai küldeményeink egy része elvész. Pl. Sao Paulo-i csoportvezetőinknek küldött ajánlott leve-

lekből eltűnt a 4 MKCSBK jelvény és igazolvány, a Sao Paulóban még a télen feladott \$15. US pénzes-utalvány a mai napig se érkezett be a MKCSBK központba. Az egyik buenosairesi bajtársunknak légi-postán küldtük a Bajtársi Levelet. A küldemény elveszett, utána kérésére még egyszer feladtuk és az is elveszett. Végül az ajánlott légi-postán feladott B. L. eljutott a cím-zetthez. Ezzel szemben nincs tudomásunk arról, hogy az európai, ausztráliai, amerikai és kanadai levelezés elveszne. Kérjük délame-rikai bajtársainkat, hogy jogos pa-naszaikkal forduljanak az illetékes postaügyi minisztériumhoz és kö-veteljék az elveszett küldeménye-ket annál is inkább, mert a fentiek jelentős kiadástöbbletet és anyagi károsodást jelentenek a MKCSBK-nak, sok esetben pedig pótolhatat-lan veszteséget.

★

Hamiltoni csoportunk vezetése (Ontario, Kanada) újból kiváló ke-zekbe került. Seregélyes Márton főtörm és vitéz Jakab Ferenc őrm bajtársaink vezetése alatt. A csoport aug. 20-án összejevetelt tar-tott, hol megemlékeztek Szent Ist-ván napjáról, majd a csoportveze-tő kertjében rendezett szalon-napirítás emelte a kedélyeket. Egyben kiosztották a Magyar Nem-zetvédelmi Világszövetség által adományozott Magyarország tér-képeket a csendőr gyermekek és

bajtársak között. Hisszük, hogy a hamiltoni csoport, mely egy év-tizeden át kivándorlásunk után a MKCSBK kezdeményező és alkotó csoportja volt, folytatja áldásos működését.

★

Az edmontoni magyar katona és szabadságharcos rádió 1967. szept. 24-i adásában többek közt a követ-kezők hangzottak el: „Az Ottawá-ban rendezett ötödik magyar sza-badságharcos világtalálkozó há-tározatai közt szerepel, hogy a szö-vetség nem politizál. Ez azt jelenti, hogy semminemű pártpolitikát nem engedélyez a szövetségen belül, de igenis harcol az otthoni nép jogai-ért minden becsületes demokrati-kus eszközzel... Nyissunk egy tiszta lapot és ne azt keressük, ami elválaszt, hanem, ami összeköt bennünket... Próbáljuk felépíteni az 1956-os szellemet, amelyben a kommunistának hitt dorogi bá-nyász és csepeli munkás együtt harcolt a régi csendőrökkel és ahol régi és új katonatisztek és katonák a gyermekhősökkel együtt áldoz-ták életüket a magyar szabadsá-gért...”

★

Ugyancsak az edmontoni, Alber-ta, Kanada- magyar katonarádió szept. 17-i adásából vettük a követ-kezőket: „A montreáli világkiállí-tás szovjet pavillonjában örömmel láttuk az orosz termékként kiállí-tott magyar Gamma műszerek mel-

lett a „Freedom for Hungary” (Szabadságot Magyarországnak!) felirású bélyegeket, amelyekkel ismeretlen magyarok elárasztották a pavillont, a katalógusokat a szov-jet titkosrendőrök hadának legna-gyobb ébersége ellenére. A névte-len magyarok jól dolgoztak, gratu-lálunk nekik!”

★

Sydney-i (N. S. W. Ausztrália) csoportunk tagjai 1967. június 15-én résztvettek az ottani magyarság hősök napi ünnepségén. A résztve-vők Istentisztelettel kezdték a megemlékezést, majd autókkal ki-vonultak a rockwoodi magyar tem-etőbe, hogy a Hősök Keresztjé-nél rójják le tiszteletüket a Hősök iránt. Este a sydneyi Magyar Ház-ban volt nagyszabású ünnepség. Az „Ausztráliai Magyarság” írja ezzel kapcsolatban: „A színpad előtt az egyik oldalon a magyar cserkészek zászlós őrsége, a másik oldalon a m. kir. Csendőr Bajtársi Közösség zászlótartói helyezkedtek el. A zsu-folásig megtelt teremben 6 órakor csendült fel a Himnusz dallama”.

★

Várhalmas György főtörm, sao-pauloi csoportunk vezetője 1967-ben minden MKCSBK-s összejeve-telre meghívta az ott élő honvéd bajtársakat és hozzátartozóikat. A magasrangú honvéd bajtársak meg-jelenését és igazi bajtársi együtt-működését örömmel könyvelte el

mind az ottani csoportunk, mind a MKCSBK központ.

★

A MKCSBK vezetőség ügyveze-tő elnöke titkára kíséretében július 1-én meglátogatta a harrowi szór-ványunkat, hol házi ünnepség ke-retében adta át a Szt. László Tár-saság oklevelét és jelvényeit vitéz Szabó Árpád őrm bajtársunknak, ki amellet, hogy igen elfoglalt gazdálkodó saját farmján, részt-vesz minden magyar megmozdu-láson, a magyar egyházainkat és nemzeti szervezeteinket magasösz-szegű anyagi támogatásban részesí-ti és ez nála rendszeres, kiemelke-dő magatartás.

★

Niagaravidéki csoportunk 1967. június 25-én rendezte meg Welland város határában a csendőrszerető Pók farmon a hagyományos nyári piknikjét, melyen csendőr bajtár-saink teljes létszámmal hozzátarto-zóikkal jelentek meg. Mint minden évben, úgy az idén is eljöttek hon-véd bajtársaink és számos csendőr-szerető polgári család vett részt a nyári örömeikben. Bajtársaink ki-tűzték a magyar csendőrzászlót és a kanadai juharleveles nemzeti zászlót. A Pók farmra váratlanul érkező Mr. Ellis Morningstar, Wel-land város Ontario tartománybeli munkásképviseelőjét a MKCSBK ve-zetőség ügyvezető elnöke és Kör-mendy János őrm. csoportvezető üdvözölték. Mr. Morningstar képvi-

selő rendkívül meleg szavakkal köszöntötte az egybegyűlt piknikezőket és kifejtette Ontario kormányának elismerését a magyar bevándorlók munkája iránt, mellyel egyben Kanadát is építik. Üdvözölte a MKCSBK-t is, mint Kanada hatósági engedéllyel működő szervezetét. Ezután az ügyvezető elnök kiosztotta a Magyar Nemzetvédelmi Világszövetség által adományozott Magyarország térképeket a jelenlévő csendőr gyermekeknek és csendőrbajtársaknak. A piknik a hagyományos wellandi hangulatban a késő éjszakai órákban ért véget öregbítve a környék kiváló csendőr szellemét.

★

Bodnár Gábor, a Magyar Cserkész Szövetség ügyvezető elnöke 1967. június 17-én a MKCSBK központ vendége volt, majd együtt vettek részt Toronto magyar cserkészeinek nagyszabású táborozásán a magyar Loyola cserkészparkban.

★

Torontoi csoportunk 1967. július 30-án rendezte meg a szokásos nyári piknikjét a közkedvelt Rákóczi farmon. Bár egy nagyobb vihar sokakat visszatartott, mégis számosan jöttek el, köztük fiatal szabadságharcos barátok. Nagy örömminkre vendégeink közt üdvözölhettük vitéz Debrödy György repülő századost, a híres magyar „Puma” repülő vadászrezd 26 légi-

győzelmes hőst is, aki láthatóan jól érezte magát csendőr barátai közt.

A piknik kezdetén a MKCSBK vezetőség ügyvezető elnöke ismertette azt a telefonüzenetet, mellyel niagaravidéki bajtársaink hírül adták Bede Antal zászlós Bajtársunk váratlan halálát. A résztvevők lehajtott fejjel szótlanul vették tudomásul a megdöbbentő hírt. Majd egy törm bajtársunk szólalt meg és elmesélte, hogy Bede Antal vele járta a próbacsendőr iskolát, hol rangelső lett. Egy másik bajtársunk epizódokat sorolt fel a központi nyomozó bajtársaink munkájáról, hol Bede Antal nevet vívott ki magának kiválóan eredményes és bátor munkájával. Egy szds bajtársunk ismertette az összemelés előtti hónapok történetét, mikor Bede Antal zászlóssal együtt szolgáltak kitüntető magas beosztásban.

A piknik hangulatát befolyásolta a fenti hír és az esős idő. Torontoi bajtársaink éppen ezért a pikniket aug. 6-án ugyancsak a Rákóczi farmon megismételték, ahol újból számos bajtársunk jelent meg hozzátartozóival és barátaival. Nem mulaszthatjuk el kiemelni a házigazdák nevét: Rákóczi János főtörm és Lukovits János pótcső. Őrvezető bajtársunkat, kik igazi magyaros vendégszeretettel járultak a piknik sikeréhez. A torontoi MKCSBK csoport magas létszá-

mával, eredményes rendezvényeivel és kiváló áldozatkészségével minden csoportunk közt az élen jár az emigráns munkában.

★

A Magyar Vitézi Rend USA-beli és hatósági engedéllyel működő szervezete 1967. július 2-án rendezte meg Youngstown, Ohio, USA-ban a Szent László napot, melyen számos vitéz és Szent László-s csendőr bajtársunk vett részt.

★

Bagoly László feleségének Edmontonban kisfia született: András László. A MKCSBK központ és az emigráns csendőrök szívből gratulálnak a Nagymamának és az újszülött szüleinek. Kívánjuk, hogy a kis Bagoly András László éppen oly derék emberré váljon, mint nagyapja volt, néhai Bagoly András alhadnagy.

★

Németországi csendőr bajtársaink utólagosan, 1967. aug. 5-én rendezték meg a csendőrnapot Strassbourgnban, Elzász-Lotharingiában, Franciaországban. Az ünnepségen 18 csendőr bajtársunk jött össze hozzátartozóival Európa 4 országából. Az ünnepségen résztvett a MKCSBK vezetőség ügyvezető elnöke is Kanadából. 14 bajtársunk levélben üdvözölte a strassbourgi összejövetelt, ezek elfoglaltságuk, betegség, vagy szabadságuk miatt nem tudtak résztvenni, de leveleik

kifejezték érdeklődésüket és töretlen csendőr szellemüket.

A gyülekezés a strassbourgi temető főkapujánál történt, ahonnan a résztvevők gyalogmenetben vonultak utolsó felügyelőjük: vitéz Temesvári Endre vezérőrnagy sírjához. Ott az ügyvezető elnök mondott rövid megemlékező beszédet és a sírra helyezte a MKCSBK hatalmas, virágdíszes és nemzetiszínű szalagos fenyőkoszorúját. Megható volt látni vitéz Temesvári vörögy hajdani csendőreit kemény vigyázz-ban állni egy percre a sír körül...

Majd autókon a történelmi német város központjában külön teremben rendezett ebédre gyűltek össze a résztvevők. Itt az ügyvezető elnök mondotta el ünnepi beszédét, belefoglalva a csendőremigráció helyzetét, tevékenységét és a MKCSBK központ erőfeszítéseit a szebb magyar jövő és Testületünk érdekében.

Azután a rangidős ezredes bajtársunk emelkedett szólásra és üdvözölte a MKCSBK vezetőség képviselőjét és elismerését fejezte ki a központ munkája iránt. Vitéz Temesvári Márton páncélos hdgy megható szavakkal köszönte meg néhai édesapja és idős édesanyja igaz csendőr szívekből jövő rendszeres támogatását mind a múltban, mind a jelenben. Végül az összejűlt bajtársak hosszasan elbeszélgettek a múlt és a jelen eseményeiről.

vitéz Temesváry Endre vezérőrnagy sírja a koszorúzás után Strassbourgban.

vitéz Temesvári Endre vezérőrnagy, a m. kir. Csendőrség utolsó felügyelője.

Örömmel láttuk a találkozón résztvett legénységi bajtársaink nagy számát és csendőr özvegyeinket (1 tábornoki és 3 törzstiszti özvegy). Utóbbiakról megtudtuk, hogy rendszeres résztvevői a csendőr összejöveteleknek, kik néhai uraik iránti tiszteletből szintén csendőrnek érzik magukat. Köszönjük, szívből gratulálunk!

A strassbourgi összejövetelen újjászületett a németországi MKCSBK csoport. Az új csoportvezető vitéz Pászthóy Levente hdgy, aki

édesanyjával jelent meg az összejövetelen. Munkájában támogatják vitéz Temesvári Márton hdgy és egy kipróbált, kiváló törzstiszt bajtársunk, ki az adminisztrációs munkát vállalta.

Az összegyűlt bajtársak a találkozó végén nem remélt hatalmas összegű önkéntes adakozással járultak hozzá a MKCSBK központ munkájának támogatásához.

A MKCSBK ügyvezető elnöke németországi látogatása során szá-

mos csendőrbajtárs kíséretében koszorút helyezett Baden Badenben dr. Boda József őrnagy és Ofenburbán Mátray Ferenc ezredes Bajtársaink sírjaira.

★

Baden Baden-ben, a Feketeerdőben vitéz Karsay Jenő alez, a Bajtársi Levél alapítója és 17 éven át szerkesztője találkozott a B. L. új szerkesztőjével, kik azelőtt nem ismerték egymást és sohasem találkoztak.

★

A MKCSBK vezetőség ügyvezető elnöke 4 európai ország hat csoportját, ill. szövetségét kereste fel személyesen Baden Baden-ben,

Strassbourgban, Koblenz-ben, az osztrák Tiroloban, Klagenfurtban és Linzben. Egyben egy szds bajtársak kíséretében tisztelgő látogatást tett az emigráció nagyja: vitéz kisbarnaki Farkas Ferenc vezérezredes bajorországi lakásán.

★

Hajas István tb. csendőr bajtársunk egy megható verset, Jegegyés Pál főtörm bajtársunk pedig egy „Kis bokréta a sok koszorú mellé” című megemlékezést írt néhai vitéz Temesvári Endre vörgyúr, az utolsó csendőr felügyelő sírjának megkoszorúzása alkalmára. Mindkét írást felolvastuk a strassbourgi ünnepségen.

Dr. Boda József őrnagy sírja Baden-Badenben.

Mátray Ferenc ezredes sírja Ofenburbán, a Feketeerdőben.

† HALOTTAINK

Besenyi Károly őrnagy 1967. június 16-án 63 éves korában váratlanul Buenos Airesben elhunyt. Június 17-én temették a Szent Rókus kápolnában tartott gyászmise után a Recoleta temetőben a csendőr bajtársak osztatlan részvételével, ahol argentin menyé családjának kriptájában lelt nyugvóhelyet. A gyászmisét és szertartást Virág Venánc ferences páter végezte. A sírnál a csendőr bajtársak nevében Pintér Aladár ezds mondott utolsó Istenhozzádot. Özvegye, kibédi Vargha Katalin, Károly és Botond fia, két menyé és három unokája gyászolja. Besenyi őrgy a miskolci tanszázad pk-a volt utoljára. Az ungvári tanzlj megfoghatkozott kis csapata visszavonulóban az ő szd-a vendégszeretetét élvezte 1944 végén egy 24 órás pihenő során. Emlékét kegyelettel őrizzük!

Izmini Sándor törzsőrmester 1966. decemberében szívroham következtében Cleveland, Ohio, USA-ban meghalt. 1956-os szabadságharc után érkezett nyugatra. Utoljára a tatai cső. tanszázad oktatósegéde volt.

Barényi Ferenc ny. ezredes, volt pécsi kerületi parancsnok 80 éves korában az Óhazában elhunyt.

Márkus János g. főhadnagy 1967. június 23-án Newcastle-ban

(NSW, Ausztrália) 53 éves korában hirtelen elhunyt. Június 27-én temették nagy részvét mellett. Gyászolják özvegye és fia, valamint barátai és bajtársai. Elhunyt bajtársunk utoljára a sepsziszentgyörgyi osztály-gazdasági hivatal főnöke volt.

Koronkai József főtörzsőrmester 1967. március 30-án London (Anglia) egyik kórházában rövid szenvedés után 63 éves korában meghalt. Temetése április 6-án a londoni Chisic temető kápolnájából történt. A ravatálnál a MKCSBK angliai területvezetője búcsúztatta a következő szavakkal:

„A Magyar Királyi Csendőr Bajtársi Közösség nevében búcsúszom Tőled Koronkai József a Somogy-Csurgtól Londonig vezetett életutad utolsó állomásán.

Életutad tartalma alatt több jelentős esemény történt Veled. A huszas évek elején beléptél a csendőrség kötelékébe, mely elhatározásban nekem, mint a csurgói szárny akkori parancsnokának is jutott némi szerep. Mint csendőr, előbb a közbiztonság területén működöttél hasznosan, mely állításomat bizonyítja a Magyar Bronz Érdeméremmel történt kitüntetésed és az a körülmény, hogy mint föltétlenül megbízható embert, Magyarország Kormányzójának tesztorségbe vezénylésre találtak alkalmasságnak. Ide csak 100%-os

megbízható, kifogástalan erkölcsű és kiváló megjelenésű tiszthelyettesek juthattak be. Megálltad a helyed, amit mutat az olasz király magyarországi látogatásakor melledre tűzött Olasz Bronz Érdemérem és az Eucharistikus Kongresszus alkalmával Neked juttatott pápai Benementi Érem.

Így feldíszítve tértél vissza hozzánk a csendőrséghez. Büszkék voltunk Rád!

Életutad szomorúbb szakaszai következtek a háború elvesztésével. Te is elvesztetted hazádat és családodat. Te is kiestél szép hivatásodból. Mindent előlről kellett kezdened. De nem estél kétségbe, két kezed és munkaszereteted csakhamar biztosították nyugodt megélhetésedet és a nagyobb falat kenyeret. E munkád mellett juttattál időt a magyar közösségi feladatokra. Hamarosan ott láttunk az Angliai Római Katolikusok Egyesülete és a Mindszenty Otthon választmányában hasznosan működni, valamint a MKCSBK bajtársi munkájában hűséggel dolgozni.

Az emigrációban is mindig derűs kedélyed és hasznos munkásságod folytán bajtársaid és barátaid közt mindig hiányozni fogsz. Nyugodjál békében, Isten veled!”

Bede Antal zászlós 1967. július 29-én Buffalóban (N. Y. USA) 55 éves korában rövid szenvedés után váratlanul elhunyt. Bede zls máj-

Bede Antal zászlós.

fájdalmakkal került kórházba július 13-án, július 16-án operálták s életét a leg gondosabb orvosi segítség sem tudta megmenteni. Temetése augusztus 1-én volt az Elm-lawn temetőben Buffalóban óriási részvét mellett. Koporsóvivői kivétel nélkül mind kanadai bajtársai voltak (Horváth Béla törm, Lajkó Mátyás őrm, Simon Imre törm, Simon Albert őrm, Kolozsváry Zsigmond szakv és Máté János v. törm). A temetési szertartást Kántor Pál, a West-Side United Church of Christ végezte, a menet a templomból indult a temetőbe. Az elhantolás előtt Dr. Kuli Sándor szds mondotta el az utolsó Istenhozzádot. A sok koszorú közt ott volt a buffaloi bajtársak és a niagaravidéki MKCSBK hatalmas koszorúja is.

Bede Antal zászlós elhunytával egy kiváló Bajtársat veszítettünk! Az 1950-es évek eleje óta résztvett az összes kanadai csendőrna-

pon, pikniken és más magyar megmozduláson feleségével együtt. Ott láttuk a hamiltoni csendőrnapiokon, a MKCSBK tagja volt és jelvényünket büszkén viselte. Háza mindig nyitva volt az összes igaz bajtárs számára. Bőkezűen adakozott csendőr és magyar nemzeti célokra.

55 éves korában ment el közülünk! Bede zászlós a m. kir. Csendőrség Központi Nyomozóparancsnokságánál szolgált elit beosztásban. Ő is részese volt annak a nagy küzdelemnek, amelyet a m. kir. Csendőrség a földalatti kommunista szervezkedések ellen folytatott sikeresen a két világháború közt. Érdemei elismerésül Horthy Miklós kormányzó 1944. aug. 20-án törzsőrmesterből zászlóssá nevezte ki. Halála pótolhatatlan hiány ittmaradt bajtársai számára.

Özvegyének keserű fájdalomban mély együttérzésünket küldjük!

Csatári István törzsőrmester 1967. június 11-én Lapán (Sao Paulo, Brazília) a hetivásáron autószerencsétlenség következtében tragikus hirtelenséggel életét vesztette. Másnap temették a lapai temetőben, sírját a bajtársi részvét osztatlan együttérzése vette körül. Sírjára a honvéd bajtársak is küldtek koszorút. A búcsúbeszédet vitéz Király Gyula ezds, a MKCSBK örökös tb. vezetője mondta. A be-

szentelést Dr. Hets Aurélián benecés perjel végezte. Koporsóját a helyi MKCSBK zászlója borította. Özvegyének bajtársi együttérzésünket küldjük.

nemes hertelendi és vindornyalaki **Hertelendy Ignác ezredes** 1967. május 29-én Asuncionban (Paraguay, Délamerika) 82 éves korában elhunyt. Egyike volt legidősebb bajtársainknak, ki szoros kapcsolatot tartott a MKCSBK-val és a B. L.-t születése óta érdeklődéssel olvasta. A MKCSBK segélyalap az utóbbi időben sokat próbált a gyógyszerhiány ellátásával segíteni. Özvegyének a központ levelében fejezte ki igaz együttérzését. Hertelendy ezredest igen nagy részvét mellett helyezték nyugalomra az asuncioni magyar temetőbe.

Vitéz nemes Feördeős Gyula őrnagy 1967. áprilisában az Óhazában Pakson meghalt. Utolsó szolgálati helye az összeomlás előtt Szentendre, hol szárnyparancsnok volt. Az összeomlás óta visszavonultan, szűk családi körben élt.

Polgár József törzsőrmester, volt székelyudvarhelyi szárnyirnok 1945. őszén Szombathelyen gyomorfekély következtében elhunyt.

Serfőző Mihály lovas alhadnagy Hódmezővásárhelyen, 1967. tavaszán rövid szenvedés után meghalt.

Csontos Imre főtörzsőrmester, volt Egercsehi-i őrsparancsnok 1965-ben Verpeléten elhunyt.

Juhász András főtörzsőrmester Erdőtelnén, az Óhazában 1966-ban elhunyt.

Elhunyt Bajtársaink emlékét kegyelettel megőrizzük!
Együttérzésünket küldjük a következő Bajtársainknak:

Kulcsár Zoltán őrmesternek, kinek élettársa: **Szőry Verona** váratlanul, 1967. április 12-én szívroham következtében Braziliában, Sao Paulóban elhunyt.

Vitéz Szendi József őrmester Feleségének, kinek édesapja: **Szöllősy István** 75 éves korában Nagyto-

ronyán, a Felvidéken szívroham következtében 1967. július 25-én meghalt és így nem érte meg leánya pár héttel később bekövetkezett látogatását.

**Kolozsvári emlék
1942-ből.**

**Farkas József őrmester kitüntetéséért
a Bátorsági Eremmel 1932-ben Tatán.**

vitéz Pászthóy Ernő alezredes sírja Saarbrückenben.

Bagoly András alhadnagy sírja a kanadai Edmontonban.

Chicago-i bajtársaink egy kiválóan sikerült összejövetelt rendeztek az amerikai középnyugaton, Chicagótól 200 mérföldnyire nyugatra elterülő csendőrfarmon, ahol a házigazda: Iski János törm bajtársunk és felesége látták vendégül az autókön érkező vendégeket. Az összejövetelen még clevelandi bajtárs is megjelent. A szalonnasütésen kívül céllövőversenyt is rendeztek, a megszokott kiváló hangulatban.

★

Linzi csoportunk tagjai (Donau, Ausztria) 1967. augusztus 9-én vitéz Halmy József ezredes bajtársunk házában gyűltek össze szintén kései csendőrnapi ünnepségre. Az ünnepségen megjelentek az Európában tartozkodó MKCSBK vezetőség ügyvezető elnöke is, aki az ünnepi beszédet tartotta és ismertette a MKCSBK célkitűzéseit. A rendkívül kedves, barátságos és közvetlen hangulatú összejövetelen 7 csendőr bajtársunk találkozott és maradt együtt a késő éjszakai órákig. Bajtársaink elővették feltve őrzött kincsüket, a linzi csendőrzászlót, melyet 1967 nyarán Rómában a pápa is megáldott. A zászlót az őrzője, Bertha Péter szkv. bajtársunk vitte el a római zarándoklatra. A csoport tagjai egy lovas és egy gyalogos csendőrkardot adományoztak a jövőző csendőrmúzeum számára, dicső emlékeket a megmentett közös múltból. Az összejövetel sikeréért,

a komoly anyagi áldozatokat jelentett ünnepi vacsoráért a köszönet vitéz Halmy József ezds Bajtársunkat és Feleségét illeti. Az összejövetel előkészítéséért Dankó Mátyás alhdgy Bajtársunknak jár elismerés!

★

Az ügyvezető elnök megállapítása szerint az ausztriai bajtársaink túrhetően élnek, a németországiak kiválóan! Mindkét országban bajtársaink keményen dolgoznak, sokan felépítették saját házukat. A nyugdíjas bajtársainknál a németországiak előnyben vannak: a német gazdasági csoda országában bajtársaink magas nyugdíjat élveznek. A németek az eskütételtől kezdve beszámítják a magyar hadseregben és a csendőrségnél teljesített szolgálati éveiket. A nyugdíjat mindazoknak folyósítják, kik elérték a 65-ik életévüket és Németországban is dolgoztak. A katonai és csendőrségi szolgálatot csak azoknál ismerik el, kik 1944. október 15-e után az összeomlásig német szövetségesként harcoltak. Ez a legkevesebb, amit a németek nekünk adhatnak, mégis azt mondjuk, Németország nagy, mert ez mind elmarad Európa többi országaiban, sajnos Ausztriában is.

★

A MKCSBK vezetőség és a torontói csoportunk önkéntes tagjai vadászcsoporthoz szerveztek azzal a céllal, hogy bajtársi vacso-

A linzi csendőrzászló.

MKCSBK találkozó Linzben 1967 nyarán.

rákra később őz és rénszarvas húst bocsássanak rendelkezésre. Beszerzték és belőtték vadonatúj puszkáikat, melyek közt angol Enfield, német Mauser, amerikai Remington és magyar Monte Carlo szerepel. A vadászcsoporthoz a közeljövőben próbálja ki szerencséjét a kanadai északi ősvadonban.

★

Vasfüggönymenti tudósítónk jelenti:

Osztrák határőrök megfigyelései alapján a vasfüggönyről az aknákat 120 kilométeres szakaszon eltávolították, de a határon belül 700-900 m-es sávban új modern, láthatatlan fotocellás vasfüggönyt építenek fel.

A magyar határon rendkívül szigorú az ellenőrzés. Ezekről a következő rádiójelentések tanuskodnak: Ápr. 30. Rádió Ausztria. A magyar határon 4 órai várással és alapos igazoltatással folyik a közlekedés. Május 2. A határ átlépésekor az eddigi 135 Sch. helyett 175 Sch-t kell fizetni, azaz ennyit kell fejenként és naponként beváltani. Május 15. Egy magyar kiránduló autóbussz utasai közül 7-en kértek menedékjogot Bécsben. Május 18. Két magyar elemi iskolás fiú átjött a vasfüggönyön. Az egyiket Bécsben élő apjának adták át, a másikat visszatoloncolták. Május 22. Egy kirándulócsoporthoz egy orvos házaspárnak sikerült meglépni Grazban. Míg a csoport

a templomot nézte, ők kimentek a mellékajton és az osztrák rendőrségre siettek, hol menedékjogot kértek. Május 24. Egy magyar kirándulócsoporthoz 5 tagja a jugoszláviai Görz városa megtekintése után olasz földre menekültek és menedékjogot kértek az olasz hatóságoktól. Május 24. Nemeskéri Miklós 26 éves bécsi pilóta egy 4 üléses Cessna 172-es repülőgéppel mentette ki sógorát, feleségét és két kis gyermekét.

★

Május 28-án ünnepelték a burgenlandi magyarok a Hősök napját. A grázi temetőben, ahol az első világháború óta többszáz magyar hős alussza örök álmát, sok csendőr bajtársunk jött össze, közülük vitéz Zirczy József ezredes is. Nyers atya szép prédikációja után felkeresték Hadnagy István főtörm sírját. A Hősök temetője igen szép, ápolt.

Újfajta turistaforgalom Magyarországon: a „humanista“ magyar kormány abortusz rendeletére felfigyeltek a szomszédos államok, elsősorban Ausztria lakói, azok, akik a gyermekáldás örömeitől meg akarnak szabadulni. A kismartoni bíróság a közelmúltban ítélezett W. P. és több nő ügyében. A társaság több esetben vitt át Kaposvárra terhes nőket a terhesség megszakítása végett. Ezek fejekint 5.000 Sch-et kellett fizessenek.

Egy-két autóban felejtett újság miatt órákig kell várakozni. Az idegen nyelvű iratokat is sokáig tolmács útján ellenőrzik. Közúti baleset esetén a külföldi autóvezetőt letartóztatják és az ügy tárgyalásáig fogva tartják.

Helyzetjelentés a vasfüggöny-től 1967. aug. 11-én 17 óra 50 perckor:

Hely: Rohonc községtől Kőszegre vezető műúton a magyar határon kb. 2 km-re keletre a falutól, 2 km-re délre az Irottkő kilátótoronytól.

A kőszegi műutat átvágták az első drótkerítésnél, az útburkolatot a határtól befelé magyar területen elpusztították. Innen a második párhuzamos drótkerítésig kb. 20 m-es füves rész. A gereblyezett 10 m. széles sáv eltűnt, fű nőtt be. Az aknák valószínűen ott fekszenek ma is a két szögesdrótkerítés közt. A kerítések kb. 2.50 m. magasak, sűrű szögesdrót hálózat. Kb. 400 m-re északra fából épült erős őrtorony uralja a terepet. A toronyban ember ül, távcsövezik. A vasfüggönytől délkeletre egy gulya legelészik, többszáz tehén. Az osztrák lakosság szerint egy termelőségvetkezett állatállománya kirakatban a határon, hogy mutassa a kiváló magyar jólétet. Északra kigyószerűen kanyarog a vasfüggöny és eltűnik az Irottkő rengetegében. Mozgás és hang nincs, csend uralkodik.

★

Az ismert szabadságharcos vezér és író: Burján Gyula tanár a következő kedves sorokat juttatta el hozzánk: — „A m. kir. Csendőr Bajtársi Közösség központi tájékoztatója, a Bajtársi Levél, amit minden alkalommal örömmel és büszkeséggel veszek kézbe, azért, mert ezt a tájékoztatót azok a Bajtársak adják ki, akik az Isten és Haza szolgálatában rendületlenül töltötték be magyar hivatásukat. Ez a lélek, úgy látom, még a számkivetésben sem némult el, hanem ápolja, ébreszgeti, gondozza a csendőr lélek tüzét és annak magyar hitét. Soraikból kicsendül a magyar holnap hangja! Az emigrációban ezt a hivatást pedig maradéktalanul be kell tölteni. Adja az Uristen, hogy a Ti nemes testületek az új és szabad Magyarországon újból az Isten, a Haza és a Család védelmezője legyen. Ezt üzenem Felétek!”

★

A clevelandi Csendőr Család 1967. évben csak egyszer megjelent júliusi száma mellékletében közli a buenos-airesi bajtársak nyilatkozatán kívül — melyet a Bajtársi Levél 1967. ápr. máj.-i száma is közölt teljes terjedelmében — a buenos-airesiek 1967. ápr. 7-én tartott közgyűlési jegyzőkönyvét. Ebben többek között a következőket írják: — „Az elnök megállapította továbbá, hogy Kövendy bt. bizalmi szavazatot kérő indítványához

nem csatolta a N. F. bt.-hoz elnöki minőségében írt levél azon másolatát, amely miatt a buenos-airesi csoport tőle a bizalmat megvonta. Így a bizalmat szavazók nem voltak előre kellően tájékoztatva.”

Válaszunk erre a következő:

Nem tartottuk szükségesnek N. F.-hoz intézett levelet közreadni, mert azt jóval előbb éppen N. F. sokszorosította és juttatta el clevelandi segítség alapján az emigráció cső tisztjeihez és thtts-eihez. N. F. ezen hibás sokszorosítását a saját „minősítésével” küldte ki és ezekhez nem csatolta saját sértő leveleit, melyeket a MKCSBK vezetőség akkori elnökének irogatott. Minek valamit kétszer ismertetni?

Mindezeken túlmenően a clevelandi Csendőr Család elnöke, Dr. Balló István őrnagy a teljes N. F. féle „irodalmat” eljuttatta a MKCSBK csoportjaihoz és szórványaihoz és clevelandi csatlakozásra szólította fel őket. Dr. Balló bt. is elfelejtette körleveleihez csatolni N. F. sértő leveleit, holott azokat mind hiánytalanul megkapta, sőt, meg se említette!

Az E. É. beszámolójából természetesen hiányoznak a körlevelekre csoportjainktól befutott válaszok, melyek viszont nekünk is birtokunkban vannak, mert manővereiket és utasított „áztatási” kísérleteiket nekünk is jelentették. Nem akarják tudomásulvenni a

66:2 arányú bizalmi szavazatot, melyet azóta csoportjainkon kívül 11 MKCSBK-ba tartozó ezredes és 9 alezredes bajtársunk is megerősített. Sőt levelek tömege helyeselte az elnök eljárását, ki ok nélkül soha snkit se támadott meg, de a MKCSBK-t utasításra rombolónak megírta megérdemelt válaszáat. Buenos Aires pedig beláthatná súlyos hibáját, mert dönteni csak mindkét fél meghallgatása után lehet s nem egyoldalú tájékozódottság alapján.

★

Híreink szerint megalakulóban van a „MKCSBK Felügyelő Bizottsága” a rangban legidősebb ezredes bajtársainkból, kik a továbbiakban teljes erkölcsi védelmet fognak nyújtani a MKCSBK vezetőség elleni és bárholnan jövő támadásokra és romboló akciókra.

★

A MKCSBK vezetőség 1967. október 1-én Hamiltonban Kovács Ferenc őrnagy elnöklete alatt ülést tartott, melyen egy fő kivételével az összes vezetőségi tag megjelent. A vezetőség letárgyalta a folyó ügyeket, elfogadta és megvalósítja a new-brunswicki bajtársaink benyújtott javaslatát, mely UN segítséggel szülőföldünk felszabadítását célozza. Az idevonatkozó körlevelek a közeljövőben indulnak útba összes csoportunkhoz. Az összejeövetel a legkiválóbb

bajtársi szellemben és egyetértésben zajlott le.

★

A MKCSBK vezetőség 1967. október 1-én az ügyvezető elnök javaslatára tiszteletbeli csendőrként a MKCSBK-ba felvette a következő csendőrgyermek Bajtársainkat Magyarország és a MKCSBK iránti kiváló magatartásuk elismeréseképpen: vitéz Serényi Istvánt, vitéz Temesvári Márton hdgy-ot és Megay Bélát.

★

Tollas Tibor, a Nemzetör szerkesztője északamerikai útja során meglátogatta a MKCSBK központot és köszönetét tolmácsolta azért a bajtársias kiállításért, melyvel jó részben sikerült megakadályozni — közösen a clevelandi Csendőr Családdal — a budapesti kommunista kormány valótlán és célzatos hivatkozású kiadatási kérelmét. Mert a cél a Nemzetör elhallgattatása volt.

★

A MKCSBK vezetőség hamiltoni ülésén hálás köszönettel állapította meg Nyerges Bognár Lajos és Varga Géza honvéd századosok kiállítását az igazság és a MKCSBK mellett. Ugyancsak köszönetét tolmácsolja a fentiekért a MHBK torontói csoportjának is.

★

A Magyar Cserkész Szövetség legújabb tájékoztatója arról ad hírt, hogy befutott fiatal magyar

értelmiségiek, mérnökök, orvosok, tanárok szeretnének magyar érettségít tenni. Ezek a befutott fiatal exisztenciák nem karrierjük miatt, hanem lelki és szellemi egyensúlyuk miatt akarnak középfokú oktatásban részesülni, érettségizni magyar nyelven is, sőt a jelek arra mutatnak, hogy hamarosan magyar felsőfokú oktatásra is lesznek érdeklődők.

★

Kanadában a montreáli Loyola egyetemen 4 éve folyik magyar nyelvű felsőfokú oktatás a magyar nyelv és irodalomból és magyar történelemből. Híreink szerint ugyanezen magyarnyelvű egyetemi tanszék megszervezése folyik a calgaryi és torontói egyetemeken. A MKCSBK toronto csoportja \$125.— összegű gyűjtéssel támogatja ezévből a fenti célt, vitéz Duska László vb. szds rendkívül értékes kezdeményezését.

★

MKCSBK-s csoportjaink világszerte résztvettek az 1956-os események 11-ik évfordulójának megemlékezéseiben. Befutott jelentések erről tanuskodnak Roubaixból, Franciaországból, Perth-ből, Nyugatausztráliából és a kanadai Hamiltonból, Montrealból és Torontóból. Vezetőségünk ügyvezető elnöke részt vett a szabadságharcos évforduló wellandi ünnepein október 21-én. Toronto csoportunk október 22-én a Budapest

Park-ban 1 évvel ezelőtt felavatott emlékműnél ismét a forgalomszabályozó és rendezői szerepet vállalta és bajtársaink résztvettek nov. 4-én este, a dicsőséges szabadságharc vérbefojtásának emlékműnépélyén is, hol újból ezer és ezer világító mécses lángja kiáltotta: — „Nem felejtünk!”

Az őszi időszak megérkezével élénk bajtársi munka indult Chicagóban, Hamiltonban, Montrealban és Torontóban. Csendőr bajtársaink a vakációk végeztével ismét a cselekvés útjára léptek. Ugyanezt észleltük Sao-Paulóban is.

★

A Bajtársi Levél, a MKCSBK központi tájékoztatója 1964 őszén 550 példányszámmal vette kezdetét Kanadában. Azóta bajtársi levelünk 850 példányszámra emelkedett. E félévi vastag számunk már 900 példányban jelent meg. A Bajtársi Levél iránti érdeklődés és elismerés növekedik mind az adakozásban, mind bajtársaink beküldött leveleinek számában.

★

A Bajtársi Levél összevont félévi jelen száma a szerkesztő rendkívüli elfoglaltsága és a nyomda túlterheltsége miatt késett. Bajtársaink megértő elnézését kérjük, hisz mi is fáradó harcosok vagyunk.

★

A torontói Első Magyar Református Egyház 1967. október 29-én szentelte fel új és nagyobb templomát, mert a régi 40 éves kis templom kicsinek bizonyult a megnövekedett hívőserég számára. A templomszentelési ünnepségen és az azt követő vacsorán 800 személy vett részt vallásfelekezetre való tekintet nélkül. Ilyet még nem láttunk Toronto történelmében, hogy 800 személy egyszerre fogyasztja el a kiváló ünnepi vacsorát! Talán Wass Albertnek volt igaza, mikor Torontot Északamerika legmagyarabb városának nevezte. Az ünnepségeken ott láttuk három város csendőr gondnokát (Toronto, Hamilton, Welland) és legalább egy tucatnyi csendőr presbitert. Mint köztudomású, csendőr bajtársaink világviszonylatban élénk részt vesznek magyar egyházaink életében, azoknak vezetésében és fenntartásában.

Ez alkalommal szívből gratulálunk a fenti ünneplő magyar egyház csendőr gondnokának: Kiss Károly őrmester Bajtársunknak, Szent László lovagjának!

★

A Bajtársi Levélben megjelenő hírek, cikkek nem képeznek katonai titkot, azonban arra ügyeljünk, hogy a Bajtársi Levél ne kerüljön ellenségeink kezébe, akik azt ellenünk felhasználhatják!

ADAKOZÁSOK A BAJTÁRSI LEVÉLRE

K. Á. g. alez \$2.75; n. N. L. örm \$5.—; B. L. törm \$5.—; B. Gy. 5.36; N. N. \$5.37; F. L. szkv \$5.—; D. P. szakv \$5.—; Sz. L. T. \$30.—; Cs. J. főtörm \$6.—; Sao Paulói csoport \$10.75; D. I. örm \$5.42; R. B. szakv \$5.42; Dr. Sz. S. g. fhdgy. \$10.—; L. S. örm \$10.—; Dr. v. U. L. alez \$10.—; G. J. főtörm \$10.71; özv. B. A. \$3.—; v. Á. A. Z. ezds \$2.14; v. Gy. J. fhdgy \$10.—; Z. Á. ezds \$1.—; B. J. örm \$2.15; Sz. Sz. \$10.—; H. I. alhdgy \$12.—; M. J. örm \$6.—; B. J. örm \$2.—; P. J. h. szakv \$2.—; T. J. törm \$1.—; T. J. örm \$5.—; v. P. L. hdgy \$10.70; v. T. L. ezds \$5.35; D. J. törm \$5.35; K. R. szakv \$10.70; D. I. örm \$5.35; R. B. szakv \$5.35; v. T. M. hdgy \$2.15; v. Sz. L. zls \$10.—; T. E. alez \$2:14; v. A. Z. ezds \$1.07; A. I. törm \$12.38; U. J. főtörm \$10.70; A. F. M. A. örm \$5.35; B. J. g. szds \$3.—; D. I. örm \$3.—; F. L. főtörm \$3.—; K. A. fhdgy \$3.—; K. J. szakv \$3.—; néhai K. J. főtörm \$3.—; K. F. törm \$3.—; K. I. örm \$3.—; K. J. törm \$3.—; S. P. örm \$3.—; Sz. M. főtörm \$3.—; v. Sz. J. örm \$3.—; Sz. P. g. szds \$3.—; v. Sz. L. ezds \$3.—; T. J. szakv \$3.—; U. M. hdgy \$3.—; N. J. \$3.—; B. J. alez \$0.15; v. N. L. főtörm 3.21; németországi csoport \$12.05; délausztráliai csoport \$41.75; v. Á. A. Z. ezds \$1.06; S. P. \$5.35; Dr. R. B. \$10.58;

D. I. örm \$7.49; J. J. \$1.07, v. K. Gy. fhdgy \$2.70; özv. M. S. \$5.35; chicagói csoport \$33.50; J. A. \$20.—; v. S. J. ezds 5.35; hamiltoni csoport \$40.—; v. K. J. fhdgy \$3.21; Dr. B. K. szds \$5.09; V. G. h. szds \$6.—; hamiltoni csoport \$10.—; v. Á. A. Z. ezds \$1.07, B. I. örv \$5.—; F. F. szakv \$2.50; M. J. törm \$5.35; T. I. \$3.20; özv. B. A. \$5.—; B. J. örm \$1.15; S. P. örm \$5.—; v. Á. A. Z. ezds \$1.07; A. M. rő \$4.—; sydneyi csoport \$23.50; v. H. L. törm \$2.—; B. I. szakv \$5.—; n. N. L. örm \$10.—; toronto csoport \$40.—.

★

Csoportjaink és szórványaink jórésze, köztük magánosan élő Bajtársaink hűségesen küldik évről évre hozzájárulásukat a Bajtársi Levélre. Ezzel szemben sokan vannak, akik hozzájárulásukat 1967-re még nem fizették be, sőt sajnos, ismerünk olyanokat, kik a negyedik éve fogadják el lapunkat s hozzájárulást egyáltalán még nem fizettek. A B. L. jelen számára a fedezet csak felerészben folyt be, de lapunkat kiadjuk abban a reményben, hogy a hátralékosok azonnal beküldik hozzájárulásukat és a nyomdánál fennálló adósságunkat rendezni tudjuk. A nyomda szívesen hitelez, mert ismeri a MKCSBK-t. Életjelt kérünk a detroiti csoportunktól, mert nem tudunk a B. L.-ek sorsáról, amit rendszeresen elküldünk, de hozzá-

járulást még soha nem kaptunk. Sudbury-i szórványunknál hasonló a helyzet.

1967-ben rendkívül megrágult a kanadai posta. Szinte duplájára ment fel a külföldi nyomtatvány ára. Az ajánlott levél 50 cent. Mindezek radikális intézkedéseket követeltek a MKCSBK központtól. Ma is minden levélre válaszolunk, de levelező lapon, vagy „aerogramme” légipostalevélen. Kérjük Bajtársaink megértését és az adományok további rendszeres beküldését, hogy munkánkat folytathassuk.

ADAKOZÁSOK A SEGÉLYALAPRA

K. F. törm \$3.—; B. L. törm \$5.—; v. Á. A. Z. ezds \$10.—; D. I. örm \$3.21; v. S. J. ezds \$5.35—; hamiltoni csoport \$20.—; toronto csoport \$20.—; németországi csoport \$202.46; v. Cs. E. szds \$10.75; v. Sz. K. szds \$210.87; wellandi csoport \$15.75; hamiltoni csoport \$11.40; B. A. örm \$10.78; B. L. örm \$10.—; Cs. J. szakv \$10.—; P. J. örm \$10.—; U. M. szds \$10.—; T. K. törm \$10.70; S. I. fhdgy \$10.72; Z. V. örm \$10.70; N. Ö. szds \$10.74; v. K. E. fhdgy \$10.74; v. Sz. K. szds \$17.37; H. B. törm \$6.—; M. J. v. törm \$5.—; Sz. Gy. hdgy \$30.—; K. L. főtörm \$25.—; M. I. örm \$5.—; toronto csoport gyűjtéssel és kiegészítéssel \$125.-t Fentiek közül bajtársaink \$61.—

összeget juttattak el a kanadai becsületadóra, a toronto csoportunk gyűjtéssel és kiegészítéssel \$125.— adományozott a becsületadóra. Németországi csoportunk \$202.46 összeget áldozott 1967-ben bajtársi segélycélokra, a MKCSBK központ újabb \$104.— összeget juttatott el a Szent László Társaság karitativ céljaira Európába, az ügyvezető elnök \$210.87 összeget áldozott arra, hogy az európai MKCSBK csoportokat és szórványokat személyesen meglátogathassa. A fentiek közül külön ki kell emelni németországi csoportunkat, kik alapos szervezéssel és áldozatos magatartással 1962-1966 években \$2,017.20 összeget gyűjtöttek bajtársi adakozásból és fordítottak bajtársaink segélyezésére.

Németországi Bajtársaink előtt a MKCSBK vezetőség tiszteleg!

A MKCSBK központi segélyalapja a nyár folyamán számos gyorssegélyt juttatott el beteg és rászoruló bajtársainkhoz, amellet több IKKA csomagot küldött az óhazába. A közeljövőben 8 IKKA csomagot küld ugyancsak az Óhazába.

★

Itt van már a nyakunkon a tél! Óhazai bajtársaink közül sokan szorulnak támogatásra. A MKCSBK központ évről-évre segíti őket. Közeledik a Karácsony, Bajtársak segítsetek, hogy mi is segíthessünk! Küldjétek adománytokat a

MKCSBK központi segélyalapjára a szokásos és közismert címűnkön.

Kérjük eltekinteni a karácsonyi üdvözlőkártyáktól! A MKCSBK központ többszáz üdvözlőkártyát a bélyeg árát a segélyalapra, sőt kövessétek az új irányzatot: a karácsonyi üdvözlésekre szánt összeget IKKA csomag-megváltásként küldjétek be a segélyalapra. Ezzel megszabadultok egy komolyabb munkától és fejtöréstől, azonkívül rászoruló hazai bajtársaitokat segítitek! Bajtársak cselekedni, itt az idő!

Adakozások a „küldöttség”-i alapra

S. M. főtörm \$5.—; B. I. szakv \$25.—.

A küldöttségi alapon jelenleg kamatokkal együtt \$1.520.— körüli összeget őrzünk bankban.

Bajtársunk, külön munkával, jószándékkal küldjétek el \$25.— adományokat a küldöttségi alapra, hogy egy hirtelen fordulat esetén ne maradjunk cselekvésképtelen állapotban! Áldozat nélkül nincs haladás, adománytok szülőhazátok felszabadulását és Testületünk feltámadását célozza!

Bajtársaink 1967-ben felmutattott kiváló áldozatkészsége előtt a MKCSBK vezetősége tiszteleg!

A MKCSBK központ és a vezetőség 1967. év végén kegyelemteljes karácsonyi ünnepeket és még szerencsésebb, magyar feltámadást hozó Újesztendőt kíván az összes csoportunknak, szórványunknak, Bajtársainknak, Hozzátartozóinknak, Barátainknak és a Bajtársi Levél összes Olvasójának!

BETLEHEM FÉNYE

ÁRAD SZERTESZÉT

Karácsony van, oh szent boldog este!
Világmegváltás örök ünnepe,
Az egész föld átszellemült már, hogy,
Magát némiképp méltóvá tegye.

Mi ez a varázsos édes Titok?
Mi ez, mely a földnek ily békés színt,
Édes, valódi boldogságot ad?
Titkoknak titkait rejtjed mélyen,
Karácsonyéji csillagok alatt.

Egy újszülött gyermek mosolygása
Ragyogja be ma e bús földtekét,
Fenyőfák karácsonyfákká válnak
Betlehem fénye árad szerteszét.

Egy Istengyermek, milyet még eddig
Soha sem hordozott e szürke föld
Ő nem ez árnyék világból való,
Ő egy szebb, boldogabb hazából jött.

Megmutatni az egyenes utat,
Melyen most már bátran haladhatok.
Kítárja karjait felénk, úgy hív:
„Gyertek mindnyájan, enyémeek vagytok”!

Megyek Utánad drága kis Jézus!
Hűség-esküit csak Neked fogadok,
Hisz oly sötét minden út, mely fölött
Nem a Betlehem-i csillag ragyog.

Nemesmonostory Jenőné

HIVEN — BECSÜLETTEL — VITÉZŰL

MINDHALÁIG!

Hiszek egy Istenben, hiszek egy hazában,
Hiszek egy isteni örök igazságban,
Hiszek Magyarország feltámadásában!

Ámen.